

9 771304 19008

Radikal

21
HAZİRAN 2014
CUMARTESİ

Fiyat: 75 Kr www.radikal.com.tr

➤ Dijital âlemdeyiz...

GRAFİK: AYTEKİN YILMAZ

M. Yakup Yılmaz
Kaç kişi kaldık
şimdi 506

İsmet Berkan
Ömrümüzün
18 yılı 504

Eyüp Can
Hiç bitmeyen
dua 503

Bize ayrılan kağıdın SONUNA GELDİK

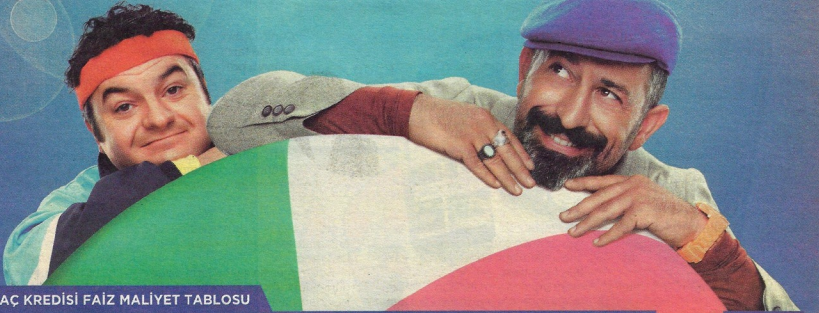
13 Ekim 1996 günü başladı bu serüven. Dile kolay, tam 18 yıl. İlk günden başlayarak ilkeli, cesur bir gazetecilik örneği sergilemeye çalıştık. Temel haklara saygıyı ve hak ihlallerine karşı mücadeleyi hep ön planda tuttuk. Elinizde gördüğünüz, Radikal'in kâğıt baskısının son nüshası. Hüzün ile heyecan iç içe. Kâğıda elveda diyecek olmanın hüznü ve Türkiye'nin ilk ve tek dijital gazetesi olmanın heyecanı...

NEYE İHTİYACINIZ VARSA
ONA YOĞUNLAŞAN KREDİ

İş Bankası'ndan

İHTİYAÇ KREDİSİ

İHTİYAÇ KREDİSİ FAİZ MALİYET TABLOSU

Kredi Tutarı (TL)	Faiz Oranı (%)	Kredi Vadesi (Ay)	Tahsil Ücreti (TL)	Sigorta (TL)	Aylık Toplam Maliyet Oranı (%)	Yıllık Toplam Maliyet Oranı (%)	Aylık Taksit Tutarı (TL)	Toplamda Ödenecek Anapara + Faiz Tutarı (TL)
10.000	1,13	12	200	75	1,80	21,66	908,60	10.903,15
50.000	1,13	36	200	375	1,42	17,10	1.764,57	63.524,64
50.000	1,17	36	0	375	1,45	17,39	1.778,86	64.038,83

44
02

NAKİT TC KİMLİK NO KREDİ TUTARI AYLIK GELİRİNİZİ aralarında boşluk bırakarak yazın,
4402'ye gönderin, başvurunuzun cevabı hemen cep telefonunuza gelsin.

Ek koşullar ve ayrıntılı bilgi: isbank.com.tr | 0850 724 0 724 | Şubelerimiz

Kampanya, 30 Haziran 2014 tarihine kadar geçerlidir. Azami kredi tutarı 50.000 TL, azami vade 36 aydır. Aylık taksit tutarları, geri ödemeler 1 ay sonra başlayacak şekilde hesaplanmıştır. Keşfi ön şartı aranmamakla birlikte, şubelerimiz gerekli gördükleri takdirde keşfi talep edebilecektir. Hayat sigortası primi kredi tutarının binde 7,5'i üzerinden hesaplanmaktadır olup 10.000 TL'lik, 1 yıllık sabit teminatlı hayat sigortası primi 75 TL'dir. Prim tutarı, sigorta süresine ve kredi tutarına göre değişmektedir. Tahsis ücretine BSMV dahildir. Gönderilen her bir SMS için GSM operatörleri tarafından 1 SMS karşılığı ücret tahsil edilmektedir. Banka, kampanya süresince kampanya koşullarını değiştirme hakkını saklı tutar.

SAĞLIKLI HAYATLA ZARARLI

İÇİŞİLERİ BAKANLIĞI'NA GÖRE

10/10/14

SEKİMLER

Ve biz dijital dünyada hem okuyan hem yazan, her daim tepkisini koyan okurlarımızla büyüyörüz...

Bugün Radikal'ın kâğıt baskısının son günü.

Evet biraz hüznümlü ama aynı zamanda heyecanlıyız.

25 binlik tirajıyla Radikal'ı kâğıda basmak maalesef ekonomik değil. Ama dijitalde Radikal her gün 1 milyon üzerinde tekil okura ulaşır.

Bu da 18 yıllık Radikal markası adına bizi heyecanlandırıyor...

Radikal artık sadece dijital, kâğıda elveda diyen Türkiye'nin ilk ve tek dijital gazetesiz.

Gazete nedir? Kâğıt mı, mürekkep mi, baskı makinesi mi?

Yoksa haber, yorum ve reklam mı?

Tıpkı roman gibi günlük gazeteler de Sanayi Devrimi'nin ürünü.

Oyle ki ünlü Alman filozofu Hegel gazeteler için 'modern insanın sabah duası' demiş.

Hakikaten de böyle değil mi? Nicin dua eder insan?

Kendi fiziksel dünyasının dışında metafizik bir varlıkla iletişim kurabilmek için.

Nicin gazete okur modern insan? Kendi dünyasının dışına çıkabilmek, etrafında olan bitenden haberdar olabilmek için. Bir bağdır gazete, bizi bizim dünyasına bağlayan...

Nicin gazete okur modern insan? Kendi dünyasının dışına çıkabilmek, etrafında olan bitenden haberdar olabilmek için. Bir bağdır gazete, bizi bizim dünyasına bağlayan...

Tıpkı duşa gibi... Ritüelleri vardır, ritmi vardır, zamanı ve teminini vardır.

Tek kişilik bir duadır, toplu okunmaz.

Sabahları okunur, akşama bırakılmaz.

Her din gibi gazetelerin de kendine özgü kural-ları vardır.

Tek kişilik ayinleri, cuma, cumartesi, pazar duaları vardır.

Her köşe başında vaiz-leri, her mahallede bayileri, hemen her sokakta takipçileri vardır. Güne gazete ile başlanır... Çünkü gün gazetedir.

Dün, bugün, yarın gazetelerinde yeniden var olur.

Gündemi gazeteler belirler, gazete-leri gündem.

Bu yüzden tam iki asırdır "Gazete-ler modern insanın sabah duası-dır."

Ama artık insanlık sabah dua-sıyla yetinmiyor.

Dijital insan her an kendi dünya-sının dışına çıkabilmek, etrafında olan bitenden haberdar olmak istiyor. Her an her yerde bildiği dilde, inandığı dinde duaya edebilmek, etrafıyla iletişim halinde olmak istiyor.

Katıldığım birçok toplantıda yorum-lar...

"Gazete ölecek mi?" diye...

Din oldi mi? İnsanın duaya et-mekten vazgeçti mi? Hayır.

Çünkü duya da gazete de bir ihtiyaç.

Hatta siz buna sevmeyi de ekleyin.

Çünkü **Albert Camus** "Ge-leceğin tarihçileri modern insanı tarif ederken

'Onlar sevisir ve gazete okurlarını diyeciekler' diyor.

Sevismek, duya etmek ve gazete okumak; aynı ihtiyaç sonucudur.

Kendini asına, kendi di-sında birliyle bağ kurma.

İnsanlık ne seviserek çoğalmak-tan vazgeçti ne duya ederek huzur aramaktan ne de gazete okuyarak anlamaktan, öğrenmekten, sorgu-lamaktan.

Bütün mesele gazetelerin dijital dünyanın ihtiyaçlarına göre yeniden tasarlanması.

Okurla o bağın yeniden kurul-ması.

Sabahtan akşama duanın gün boyu sürebilmesi.

★ ★ ★

Dinler kendisini yeniliyor, bin yıllık dualar, mabetler değişiyor gazeteler mi değişmeyecek?

Elbette değişecek.

Değişecek ama ne yönde?

Her şeyden önce kienisini her anlamda okura dönerek...

Günün 24 saati okurla beraber olarak...

Dolayısıyla biz gazeteğe ya da gazeteçiliğe değil kâğıda veda ediyoruz. Her gün 300 bin kişi cep tele-fonundan okuyor Radikal'ı.

Buna tableti ve web'i eklediği-

nizde 1 milyonı geçiyor.

Sosyal medyada 1.5 milyon ta-kipçisi var Radikal'ın, dahası sosyal medyada haber ve yorumları en çok paylaşılan gazetelerden biriz.

Çünkü güçlü yazarları ve sağlam editöryal kadrosuyla uzun zamandır gerçek anlamda dijital yayıncılık yapıyor Radikal.

Gazeteler için 'kendin kal kendin oyna dönemi bitti.'

Artık hep birlikte çalıp birlikte oynama zamanı.

Bugün Radikal'ın güçlü yazar kadrosunun yanı sıra 7 bini aşkın blog yazarı var mesela. Her gün birbirinden ilginç, her şeyi ve herkeşi didikleleyen 150'nin üzerinde yazı yayımlanıyor blog sayfamızda.

Ekiden okur sadece okurdu şimdi aynı zamanda yazar.

Ve biz dijital dünyada hem oku-yan hem yazan, her daim tepkisini koyan okurlarımızla büyüyörüz...

Bu yüzden kâğıda 'veda' ederken aslında yepyeni bir dünyaya 'mer-haba' diyoruz. O dünya her an yanı-başınızda...

Radikal.com.tr her daim elinizin altında... Sabah, öğlen, akşam, gece hiç bitmeyen bir duya...

Hegel cep telefonundan, tableten, bilgisayardan her an gazete-leri okuduğumuzu görse ne derdi acaba?

Herhalde dijital dünyada "Gazete, modern insanın hiç bitmeyen dua-sıdır" derdi.

Hiç bitmesin duamız...

Ömrümüzün 18 yılı...

Radikal'de çok önemli, çok değerli gazetecilerle birlikte çalışma onuruna sahip oldum.

Son olarak bu sabah başıma geldi. Yürüyüş yaparken yanında eşi ve çocuklarıyla birisi önünde kesti,

"Daha lisedeyken sizin yazdığımızı okurdum," dedi.

50 yaşındayım ve bugün çok çocuğa karışmış insanların gençliklerinde bir biçimde hayatlarına dokunmuşum. Mutlu mu olmuyum, kendimi daha da yaşlı mı hissetmiyorum, bilemiyorum böyle durumlarda.

18 yıl geçmiş... Sahiden de dile kolay.

18 yıl önce bu vakitlerde, bugün benmiş "son yazıyı isteyen editör arkadaşım Ali Topuz". Ben avukatlık yapmak istemiyordum, gazeteci olmak istiyordum" diyerek karşında oturuyordum.

Radikal'ı çıkartıyorduk, kadro oluşturmaya çalışıyorduk, çoğu is görülmüşü ben yapıyordum. Tecrübeli gazeteciler kadar bilgili ve yetenekli ama gazeteciliğe yeni başlamış/başlayacak insanlar da arıyorduk.

Kıymayı tasarladığımız, satır satır, sayfa sayfa, işin en özünde gazeteciliğin için belki on belki daha fazla reklem ajansına 'brief' verirdi. Mehmet Yılmaz, Yeşim Deniz ve ben gidirdiyorduk genellikle ajanslara.

O ajanslardan olaganiüstü güzel kampanyalar geldi. Ama bir tanesi bize can evimizden vurdu. Young&Rubicam Reklamcı'nın 'O bir radikal' kampanyasıydı bu.

Ajanslardan gazeteyle isim de önermelerini istemiştik. Y&R Reklamcı'nın yaratıcı yönetmenleri Tardar Eren ve Uğurcan Ataoğlu, Radikal'ı adını öneriyordu.

Peki ama Radikal genellikle olumsuz anlamlar çağrıştıran bir kelime değildi miydi? Ve bir soru daha: Peki biz radikal miydik?

İki sorunun cevabını ajans da düşünmüştü, buldukları çözüm makul ve iyiydi. Ama ikinci soruyu sadece biz cevaplayabilirdik.

İşte o noktada Mehmet Yılmaz'ın denli önemli ve iyi bir lider olduğu ortaya çıktı. Biz zaten o noktaya kadar getirmiş olan Mehmet Yılmaz'dan ve onun vizyonundan başkası değildi. Şu cümle benimle ilgili: "İnsan haklarını ve çoğulcu demokrasinin eksiksiz biçimde hayata geçmesini talep etmek, onun ötesinde taraf tutmamak bir Batı ülkesinde normal" olabilir ama Türkiye'de bunları savunmak bizi 'radikal' yapar. Yaparsa da yapmaz."

Bu insanca Aydın Doğan'ı da ikna

İsmet Berkan
Radikal

etti Mehmet Yılmaz ve bu gazete çıktı.

Yayınlanmaya başladuktan sadece dört yıl sonra, 2000 yılı ekim ayında ben devraldım ve on yıl boyunca yönettim.

Bugün Türkiye hâlâ 18 yıl önceki gibi insan haklarını ve

çoğulcu demokrasinin eksiksiz biçimde hayata geçmesini beklediğine göre aslında Radikal'ın temel misyonu devam ediyor. Ama maalesef Radikal'ı bulduğum anlamıyla veda ediyor, yayına internet üzerinden devam edecek.

Bundan 18 yıl önce "İnsan hakları ve çoğulcu demokrasi eksiksiz uygulanmış" dediğimize, surf bu cümleyi kuruyor olmak bile siz 'bölücü', 'bozguncu', 'marjinal solcu' hatta 'anarşist-terorist' diye damgalamaya yetirdi. Radikal en azından bu cümlemin bir temennisi olması olarak iktidardan muhalefete bütün şayetinin diline girmesini sağladığına bile bu bir tesellidir.

Radikal'ı her bu temel cümlemin etrafında yönetmeye çalıştım. Avrupa Birliği'ne tam üyelisi savunurken de başka kimsenin yazmadığı başörtüsü şayetinin diline girmesini sağladığına bile bu bir tesellidir.

Radikal'ı her bu temel cümlemin etrafında yönetmeye çalıştım. Avrupa Birliği'ne tam üyelisi savunurken de başka kimsenin yazmadığı başörtüsü şayetinin diline girmesini sağladığına bile bu bir tesellidir.

Türkiye'nin başbakanı "İskenyerce sıfır teras"ı dediğinde onu övdük; aynı başbakan kendi eliyle kurdugu "İnsan Hakları Yüksek Kurulu" çıkartlık yaptı diye onu kapatınca en ağır dile eleştirirdi. Erdoğan "Kürtlerin sorunu bizim de sorunuumuzdu" dediğinde yazında oldu; "Sermirdi'dekilerin sahtiliği kabul edilemez" dediğinde karıştırdı.

Türkiye'nin belki de en badireli 10 yılıydı. 2000-2010 arası. Bugün daha o badirelerin atlatıldığı söylenemez. Bir büyük ekonomik kriz, üstüne büyük bir siyasi altüst oldu... Darbe girişimleri, varoluşu kadaryıla bile demokrasiyi tehdit eden ulusalsı kutuplaşma, sanli ikelere dayalımlı pozü veren ama aslında bastır bir iktidar savası olan mücadele, demokrat vaatlerinin arıncallaştırılması...

Bütün bunların arasında kendi kurucu ikelerimizden taviz

Sanatçı Serkan Özkaya'nın hazırladığı gazete, bir saat eserine dönüşmüştü

vermemenin bir bedeli oldu. Günlük geldi. Ak Parti destekçisi ilan edildi; günlük geldi demokrasi mücadelesinde Ak Parti'nin arkasında durmakla itham edildi, "Radikal artık radikal değil" cümlesi sık sık telaffuz edildi. Ama bir biçimde hep ama tartışma gündeminin belleyicilerinden biri olduk. Çünkü gazeteciliğimiz yeri veren temel ikelerimizden hiç vazgeçmedik. Bu gazetede medenice ifade edildiği sürece her görüş kendine yer buldu.

Elbette hayata, yüzlerce, belki birlerce hata yaptık. Kırdığımız, üzdüğümüz, çok düğümde orselediklerimiz insanları da oldu mutlaka. Bu bir teselli midir bilmiyorum ama hatalarımızdan hicbiri kastı değildi; fark ettiğimiz anda hep özür dilemesini de buldık. Fakat yine de yanlış haberlerden kaynaklanan hatalarımız alayda hepsinin sorumluluğu benimdir.

Bu gazetelerin kurucusu ve temel ikelerinin belleyicisi Mehmet Yılmaz oldu. Onun liderliği ve vizyonu olmasa Radikal de olmazdı. Ben, Mehmet Yılmaz'ın Radikal'ı hazırlamak için çıktığı o ilk celdirde ekibin bir üyesi olduğum için hep gurur duyuyordum. Daha sonra o ikelerin sürdürücüleri olmaya çalıştım. 10 yıl boyunca bu gazeteyi yönettim.

Radikal'de çok önemli, çok değerli gazetecilerle birlikte çalışma onuruna sahip oldum. Bir kısmı gazeteciliğe bizzat birlikte başladı. Birer yıldızla dönüşmelerini izlemek, onlara

girdikleri yolda köstek değil hep destek olmak gerçekten sevindirdiydi. Zaten iyi gazeteciler olarak Radikal'e gelen ve bu gazeteyle çok büyük katkıları veren arkadaşlarımız da oldu elbette, ancak birlikte çalışmak hep bir gurur kaynağıydı.

Bana soracak olursanız Radikal için sonun başlangıcı 2001 ekonomik krizi oldu. Sadece Radikal'de değil; bütün yazılı basın için bir anlamda milat, bir anlama 'sonun başlangıcı' oldu o kriz sarılandığında ayakta kalmak için yapılan tercihler.

Benim, Daha az haber daha çok görüş ve slogan" diye özettiğimiz bir anlayış maalesef Radikal'ı bir yola soktu ve oradan geri dönmek, tekrar normal bir patikada daha çok ve kaliteli özgün haberle okuyucusunu aptal

yerine koymayan, ona yeri veremeyen kalkışmayan bir gazeteyle geri gelmek mümkün olmazdı.

Daha çok ve kaliteli haber yayımlanacak yerine daha çok görüş ve manşetlerde slogan atmak, okuyucunun bir bölümünü uzaklaştıran kararları da daha fazla slogan ister, daha fazla tarafı olmayı talep eder hale getirdi. Bize takip olarak çıkan gazetelerinden 'Taraf' olması hiç de şaşırtmadı beni.

Gazetecilik yapmama pahalı bir is. Haberleri söküp almak, onları derinleştirmek, eksik unsurları tamamlamak uğruna bir haberin üstüne bir muhabirle birlikte haftalarca çalışmak... Bunların finansse edimesi için gazetecinin para kazanması gerek.

Aydın Doğan her söyler: "Gazetelerin bağışsızlığının ve kalitesinin yegane güvencesi onların mali bağışsızlığıdır, yani para kazanan işletmeler olmalıdır." Bugün maalesef gelinen nokta, mali bağışsızlığın bir daha sağlanamayacağına kanaat getirildiği, zararın daha fazla taşınmaya çalışıldığı bir noktadır.

Kâğıda basılı, her sabah elimize alıp satır satır hatmettiğimiz Radikal artık olmayacak.

Birakın onu tasarlayan, onu yapan, orada yazan birisi olmayı, okuyucusu olarak bile hayatımızın 18 yılı kampanyor. 18 yıl... Dile kolay. Hoşça kal.

Bayilik değil, ortaklık.

Bu teklif reddedilemez.

Risk yok, kaybetmek yok, kazanç var!

Adana, Antalya, Aydın, Balıkesir, Bursa, Denizli, Diyarbakır, Erzurum, Gaziantep,
Hatay, Kahramanmaraş, Kayseri, Kocaeli, Konya, Manisa, Mersin, Muęla, Sakarya,

Samsun, Şanlıurfa, Tekirdaę, Van'da yaşıyan; bizi yakından tanıyan,

'Benim yerim bu iş için çok uygun!' diyebilecek, 1.500 - 4.500 m²'lik
tek veya iki katlı mağaza alanına sahip ortaklara sesleniyoruz.

Hiçbir riske girmeden sürekli kazançlı çıkmak istiyorsanız

www.bayilikdegilortaklik.com web sitesinden bayi değil, ortak olarak başvurabilirsiniz.

mudo.concept

Kaç kişiydik o zaman, hak kaç kişi kaldık şimdi

Bir rüyadan daha uyanırken söylemeliyim ki Radikal'i ve onun gerçek yaratıcısı olan okuyucularını hiç unutmayacağım.

Cok tuhaf bir duygu yaşıyorum. 13 Ekim 1996 günü, Radikal'in Yılı: Says: 1 nüshasının son sayfasındaki yazımı şöyle bitirmiştim: "Herkesle merhaba!"

Ve şimdi, Radikal'ın kağıda basılı son nüshasında bir "Radikal'e elveda" yazısı yazıyorum.

Radikal'a yazma hazırladığımız 1996 yazını hiç unutmuyacağım. Başlangıçta çok kısıyldık. İsmet Berkan, Yeşim Denizel Boratay, Reha Magden ve ben.

Posta gazetesindeki görevlerimizi başka arkadaşlarımıza devretmiş ve yazı sağında yeni bir gazetenin hazırlanmasına başlamıştık.

Nasıl bir gazete çıkarmak istediğimi gayet iyi biliyordum.

Bittin sıyrık kırılere este mesafede duran, diğer gazetelerin önemsemedikleri insan halden, çevre ve adalet sisteminden kaynaklanan adaletsizliklerle mücadele edecek, okuyucusunu ayağına yer koymayacak bir gazete.

Değin yerindeyse her bir Türkiye'yi sırsacak olaylar olma ama ana akım medyada kendisine yer bulamayan

haberlerin peşine düşecektik. İlk yazımda şöyle yazmıştım zaten: "Radikal'ın farkı bir çizgiye oturma uğrasının temeline, Radikal'ın okuyucalarının kendilerini farklı görüldüklerini düşünmemiz yatıyor. Türkiye'nin sorunlarına duyarlı."

"Artık bir şeyler yapmak gerek" düşüncesinde olan aydın bir okuyucumuz olacak. Ve bu gazetenin sayfalarında bu okuyucunun zekasına asla hakaret edilmeyecek. Ne yaparsak yapalım, yutturmuş anlayış bu gazetenin kapısından içeri girmeyecek.

O yazı bir yandan gerek gazetecilerden oluşan bir ekip kurmaya calsırken diğer yandan da gazetenin görsel olarak nasıl olacağı üzerine calsıyordu.

Esen Karol ile bu vesileyle tanıştım. Karol ile yıllarca kullandığım 'lay out' u o hazırladı.

Alışmamam bir gazete görülmüş vardı ama zaten bir de alışmamam bir gazetecilik yapmak istiyorduk.

Sonra yaptığımız ürüne bir isim bulmak ve reklam kampanyasını hazırlamak için reklam ajanslarımızı kapıştırdık.

Serdar Erener, elinde bir reklam kampanyasının basılı olduğu kartonlar ve bir isimle geldi. Radikal'ın isim babası oldu.

İlk günlerde Radikal'ın çok büyük bir ilgi ile karşındığını söylemeyeceğim.

Alışmamam gazeteye yazılmama cabası, böyle söyleye alışkın olamayan okuyucu için de yadırgatıcı olmuştur sanırım.

Ve bir gün Susurluk'taki o kazaya meydana geldi.

Tarih 3 Kasım 1996 idi. Radikal yayımlanmaya baslayalı üç hafta olmuştu. Susurluk'taki kazada milletvekili, polis müdürü ve iki sivil saskı bulundukları bir otomobil, kamyonla çarpışmış, milletvekili dışındakiler hayatlarını kaybetmiş.

Olemlerden birinin isminin Mehmet Özbay olduğu söyleniyordu.

Kazanın üzeri saat 7 civarında meydana, gemiüstü gazetelerin yazı işlerini gece bekçisi Ali Topuz, haber merkezine gece nöbetçisi de Ertuğrul Maviyoğlu'ydı.

Mehmet Özbay'ın, Abdullah Cati'nin takma ismi olduğunu eski bir MİT raporuna böyle yazıldığını hatırlıyorduk ve haberi doğru şekli-

Radikal'ın ilk baskısı

lenmesini sağlayan da odur.

O zamanki haber müdürümüz rahmetli Reha Magden ile telefonunda konuştuk. Özbay'ın, gerçekte Cati olduğunu teyit ettik ve Cati'nin şehir baskısı: Karanlık illişler açı başlığıyla yayımlandığını diğer gazetelerin tümünde Susurluk'ta bir milletvekilinin trafik kazasında yaralandığı ile ilgili haberler vardı. Cati'ye Türkiye'nin uzun süre mesgul edecek illişler ağının, derin devlet yapılamasının ulaştığı boyutların farkında değildi.

Gazeteciliğimiz farkındığı bu kaza sayısında gösterme olanına kavuşmştuk.

Birilerinin talışışlı, bir gazetelerin talışinde tozduydu.

Diğer gazeteler hâlâ sıradan bir trafik kazasının söz ederken Radikal'ın ikinci günde manşeti 'Devlet cepti'ydi. Susurluk gecesi bulunan basıldıkları birini o gün yazılacak kullandım: 'Gladyo kamyonla çarpıştı'. Bu basıldık, Radikal ekibini ilk andan itibaren mesleğin ne kadar farkında olduğunu gösteriyordu.

O tarihte ilk bir büyük rakibimiz sayılan Yeni Yüzyıl bile haberi derinliğini farkına varmadan varamamıştı ki bu 'Ciller - Agar - Cati' manşeti ile illişler açımı çözmeye başlamıştık.

Bu habercilik anlayışı, okuyucunun da dikkatini çekmeyi başardı. Radikal'ın tirajı tırmayına başlamıştı ve bugün söylediğimiz kimsenin manşayı bir süre 700 binde gecmisti, gazetenin sürüşmesinde bunu da iftiharla durardık.

Aslına bakarsanız bu hâlâ içinde

bir merak konusu. Radikal'ın tirajı 300 binlerin üzerine doğru tırmayına

başladığında promosyon olarak Maison Pupe' isimli, çocuklar için karton bir oyun evi vermiştik. Merak ettiğim bu: Acaba Maison Pupe'nin çocuklarda yarattığı ilgi mi ebeveynlerin Radikal'ın farkına varmalarına yol açtı, yoksa ebeveynler Radikal'ın farkına vardıkları için mi Maison Pupe'ye de ilgi büyük oldu?

Bunu hiç öğrenemedik, çünkü tirajımız uzun süre zamanın büyük gazeteleri Hürriyet, Sabah ve Milliyet ile yarışmaya devam etti.

Gazetecilik yaşamında en gurur duyduğum işlerimden biri Susurluk cepti ile mücadele ise diğeri de Manisalı çocuklara iskençe yaparların peşini bırakmamaktı.

Manisalı da çocuk deneklere yaştaki işe öğrencilerle karakokula iskençe yapıldığı ile ilgili haberi ilk kez Posta gazetesinden duyur-

muştum. Olan takip etmistik ama yarın poliseri beraat ettirmiş Radikal'deki günlerine rastlamıştık.

Bu cop hepimize' başlığı ve bir sıyah cop resminin basılı olduğu gazete, kamuyunun vicdanını harekete geçirdi ve sonunda zor da olsa, yıllar geçse de iskençelerle yapıldıklarını hesapını vermek zorunda kaldık.

Radikal'ın benim döneminde de sonra da böyle o kadar çok haberi oldu ki hepsini tek tek sayabilmem mümkün değil. Belki günün birinde, bir araştırmacı bunları toplar, o dönemdeki Türk gazetelerinin içinde zamanın farkı bir gündeme yazılmaları bir gazetenin, nasıl olup da hayatta kalmaya devam edebildiğini çözümler.

Oscar Wilde, 'Hayatta en iyi ihtimalle yalnızlık size bir büyük deneyim sayıyabilir. Hayatın sürüş ise bu deneyimin mümkün olduğu kadar çok tekrarlarmı bilemezlik' diyor.

Radikal benim için çok büyük bir deneyimdi ve böyle görüyorum ki bu deneyimin mümkün olduğu kadar çok tekrarlarmı bileme de olanak yok.

Radikal'ın genel yayı müdürü olduğum ayırıl Müşahidi'e giderken, son yazımda, 15 Ekim 2000 tarihinde, Radikal'ın kurulusuna beşinci yıldönümüyle şöyle veda etmistim:

"Bir Arap atasözü: Hayat ki bittürdür. Gecmis bir rüya ve gelecek bir dilek' diyor. Bir rüyadan daha uyanırcı kişiyelimiy ki Radikal'ı ve onun gerçek yaratıcısı olan okuyucularını hiç unutmuyacağım.

Hoşça kalın."

Mehmet Y. Yılmaz
Radikal

Radikal

YIL:17

Sayı: 6236

Yayın Sahibi

Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.

Genel Yönetmen: İsmail Kuruhanlı Başkan

Yusuf Duman Sabancı

Genel Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

Yayın Kurulu

SON BASKI

RADİKAL, TÜM GÜCÜYLE SADECE DİJİTAL!

Bize ayrılan kağıdın sonuna geldik. Bugün Radikal'i son defa basılı olarak yayınlıyoruz. Bugünden itibaren Radikal'den çok daha fazlasını radikal.com.tr'de sunmaya başlıyoruz.

Radikal.com.tr, internetin sağladığı olanaklarla artık daha renkli, daha kapsamlı ve daha özgür. Üstelik herkes için daha ulaşılabilir.

Radikal.com.tr'yi günde bir milyon kişi ziyaret ediyor. Siz de internet, mobil ve sosyal medya hesaplarından Radikal'e kolayca ulaşabilirsiniz.

Türkiye'nin ilk dijital gazetesi radikal.com.tr'ye bekliyoruz.

Radikal.com.tr

Devam ediyorum yani, ben ediyorum en azından. Siz de okumaya devam edin olur mu? Göreceğimiz daha güzel günler var önümüzde. O inancı yitirmek gerek.

Yazdığım en zor yazılardan birisi bu. 1 Şubat 2001'den bu yana yazdığım gazetesimin kâğıt üzerine basılıp, bayilere dağıtılan, oradan alıp okuduğumuz son başlığı bu.

Koleksiyon değeri var. Gelecek bir tarihte ki müzayedeye acaak bir münadi mesela diyecek ki, "Türkiye'de başkısına son verip dijital ortamda yayına devam eden ilk gazetesinin son nüshası".

"Din gibi aklımda nasıl başladığım. Sabah gazetesiinden gayet iltifalı bir şekilde ayırdıkları sonra önümde birkaç secenek vardı. Bunların arasında ikisi one çıkıyordu.

Fatih Çekirge o dönem Zaman Grubunun çıkardığı Star gazetesinin başyazarı. Arkadaşım. Gayet caki çokşullarla Ankara Temsilcilği teklif ediyordu.

One çıkan ikinci secenek Radikal'di.

Aslında Radikal'e daha basında, 1996'da katılma şansına da vardı. İsmet Berke -o da arkaadışım- o yaz basında, öyle hatırlıyorum konuyu açmış. Nispetiye Resitürans pasajında Touchdown'da oturuyorduk. Mehmet Yılmazın projesinde söz etti. Aydın Doğan yesil işi yapmıştı, sola daha yakın, özgürlüklü çizgide ama her görüştüğünde etkileşimlere açık bir gazete projeksiyi bu. (Önceki akşam konuştuk Arzuhan Doğan Yalındı. "Radikal İsmi kiyıyışımız toplantı bugün, gili aklımda" dedi. "Harun Erdem filan hep beraber") Mehmet yayın yönetmeni olacaktı. İsmet de Ankara Temsilcisi. "Ana ben fazla kalmayacağım Ankara'da" demişti İsmet. "Sen gelisen daha cabuk dönerim, isime gelir."

Ana benim o şar gönülm televizyondan yanaydı hâlâ. Aslında rahmetli Ülkü Güldenir ile konuşuyorduk ama Murat Çolakoğlu'nun bir telefonuyla benim planlar değişmişti.

Çolakoğlu ile Kanal-D' güleriminde birkaç defa yaptığımız şakayla karışık bir konuşma vardı. Günün birinde kendi evimden de aarp gönül rahatlığıyla izleyeceğimiz bir televizyon yapmak. Çünkü ana aklam kanalların müthiş reyting'i bakalesi alıyorduk ve utanarak tıraf ediyorduk ki, daha sonra Türkiye'de televizyonculuğun başına basılan olan pek çok numarayi Aydın Özalpa yönetiminde. Cem Aydın ve Celal Bir ile birlikte itci edip uygulayan, başlıa hâlâ yakanalanan reyting rekorlarını kırarak ekibini içindeydi. Bu projelerden birisinin o zamana kadar "Atına dar bıldiren" bilgili ve saldırlı diplomatı muhabirinden "Azz sonna" diyen bir reyting canavarına dönmüş Reha Muhtar olduğunu söyleyen sarınam yetileri olacaktı. O sayede (Reha kasa sürede bizişin toplam masasından fazla bir ücretle Show'a gitse de) Kanal-D gece haberleri üstünlüğüne ele

Biterken de Radikal

gecirip yıllarca bırakmamıştı.

Neysse Çolakoğlu, "Sermaye buldum, gık görüselim" deyince soluğu İstanbul'da aldım.

Proje, Türkiye'nin ilk 24 saat yayın yapacak haber televizyonu oldu. İlk görüştü askı gibi bir seydi benim için. "Sermaye kimden" diye sordum. "Cavit Çağlar" dedi ve benim daha ileri bir şey sormama meydan vermeden "Merak etme, konuştuk, hiçbir şey karıştırmayacak" dedi. Ve Cavit Bey, sonra yasadığı binbir sakıncaya rağmen, bir gün olsun kabinde NTV yayınlarına; rahmetli Ayhan Şahen'e devrettiği günleri ek sözünde durdu.

Dolayısıyla ben yine Türkiye'nin ilk başta katılmalardan: onun yerinde Türkiye'nin ilk haber televizyonunu kuran ekibin içinde yer aldım, onun Ankara Büro'suna kurulum, müthiş işler yaptık, sonra bir ara onu da anladım.

Kismet 2001 yılına, İsmet zaten bir süredir Mehmet Yılmaz'ın Milliyet'i başına geçmesiyle Radikal'i başına geçmişti, Ankara Büro'nun başına atama yapılmııms, bız tutuluyordu. Radikal akciaksı kafama Star'dan daha uygundu ve aynı dercede önemliydü benim için. Doğan Grubunun "grişir" baskıya; disardan balanca, içerden oludugunda bu büyükleri görünüyordu.

Çok yalılar sonra Aydın Bey bize diyecekti ki: "Çocuklar bende ki yazıların hepsinin bir şahnesi var, kabul ana siz de kabul edin ki bu benim de büyük bir şahne". Ayınen öyleydi. Bu süreçte bız arkaadışlarımızdan görüs aldım. Sedat Ergin hep yanımızda ve teşvik edici oldu; Feridun Şinirlioğlu ve Aydın Sezgin de öyle.

Bütün bu nedenlerle (yıllar geçti, onu da tıtraf edeyim) Radikal'i nere-deyse digerinin iç katına varan teklifi dinledi, İsmet'in teklifini kabul ettim. Ve ben de Radikal'e oldum. Çok dıylı yapayım. O zaman 8 yasma girmek üzere olan sevgili kızım Nisan simdi 21 yasında canavar gibi bir tarih öğrencisi. Onunla gurur duyuyorum ve onu Radikal'e beraber büyüttükten, belki ileride işler yarayacak bilince sayfalk canlı tarih müstevetlerini, yani Radikal yazılarını ana buralıyor olmalaktan çok memnunuz.

Radikal'de ilk işler yaptık. Mesela 2001'de merhum Bülent Ecevit hükümetini devirmeye yönelik bir komployu desifre ettimiz bir 31 Ekim sansizimiz vardı. İsmet'le birlikte altından kalktığımız. Gazeteciliği

Murat Yetkin
Radikal

1981'de askeri rejim altında Arayış der gisinde başladığım Ecevit benimle üç-dört ay konuşmadı ana sonra haklarında söyleyiti yayınlandı değil, benim hakkı olup düğün duruşması teslim etti. Bazi ayrıntıları hâlâ benedirdi o konunun haber kaynaklarında verdim sözden dolay.

Hâlâ o konuda çok suçlandığım olur ana aldım, doğrusunu ne olduğunu vıctam bana söyler.

Üçü koallasyon döneminde Bayındırık Bakanı Koray Aydın ile telefon konuşumması mansete çekmekmiş, Koray Bey'in bakanlığına mal oldu. Ana bugün görüştüyörüz hâlâ: sarıklı ilişkiler bugünkünden daha uygardı.

Daha yeni Ankara Haber Müdürlüğüne getirdiğimiz Deniz Zeyrek'in (simdi Hürriyet Ankara Temsilcisi) elinde Milli Güvenlik Konseyi (MGK) gizi önemle ilgili bulduğu diğeri giti hatırlıyorum. MGK'nun siyaset, devlet davet üstü yapışını değişiminde o yayınımlı izletti önemeydi.

Gecenlerde Deniz ile konuşuyorduk.

"O beğeli sana G verdi değil mi?" diye sordum. "Hayır" diye güldü. Meğer bir süredir pesinde oludugunu o beğeli, durum müsalsı olursa G' üzerinden ulaştırabileceklerini söyleyen kişi vermiş. Deniz de ismini vermedi hâlâ, merak etmesin bızı okuyunca, daha buradayız, bir yere gitmiyoruz.

Ankara hik göründüğü gibi değildi, en derin devlet yapıları içinde en askı fiktiri demokrat özgürlükçüler, en özgürlükçü yapılar içinde en katı devletçiler buluyoruz. Arayışınca, eğer.

Kötü cıvaladığımız zamanlar da oldu, çok uzulüldü. Mesela aramızdaki bir itietişim sorunu nedeniyle ilk haber alanlarında oludugumuz halde, Ecevit'in vefatını etmiş günkü gazetede veremedik içimizi daha yaradı.

Ana müthiş işler de yaptık, müthiş işlerin somutlarını gördük ve iste o zaman çok keyiflendik. Mesela olağanüstü hâl'i kaldırıldığı gün, daha doğrusu aksamında benim odada İsmet Demirdöğ, Deniz, sanırım Yurdagül Simşek, Adnan Keniz var mıydı, tam hatırlayamadım ana birkaç arkadaş, vıskı atıcı, çiğolata, fındık filan aldık, demokrasî için kadeh kaldırdık.

İstanbul'da yayın işleriyle zaman zaman birbirmize giresek de kardeş ve dayanasıma duyusuyula çalıştık. Yesim Denizel, Erdal Güven, Ali Topuz, Ertuğrul Mavioglu, sonra Muhiittin Dönaz, Sefer Levon, Güke Aytulu, Bülent Mumay, Cem Ertyeys kahırını cekenlerden, istemeden kırdıysam affetsinler. Güzel günlerdi.

Ve Ajda Pekkan'ın garısında oludugu gibi, "Her güzel şey bir gün biter". Radikal'ın farkı neydi dersiniz, sanırım insanı merkeze koyan özgürlükçü bakıştı.

O bakış ancak fiki özgürlüğün serbestçe dile getirilmediği, siyasi rekabetin güçlü oludugu ortamlarda yayasılabılır.

Bugün, kâğıda basılı Radikal'ın bu son sayısında, Türkiye'de teknolojiye ve dünyaya en açık gruplardan olan Radikal okurlarının zaten bir kısmı yıldırlar, yorulanlar kâğıttan okumayı bırakıp internete daldığını söyleyemiz gerek. Bu, bir gerek. Kâğıttan çıkmak ana üzerine teki veren okullara, Beyoğlu Emek Sineması sahlinin protestocuları "Yıldılar bız salona film oynatıyor, o zaman nereyedizdir" mealindekisi zımanlı hatırlıyorum. Yıldılar bir eli kurus verip gazete almaks olmaları çoğu ana kaç böyle.

Yine de benim icimci doküvör, Radikal için madece önemli bir dönüm noktası hayıla alınam gerektigine inanıyorum.

Radikal'e her görüştün insan yazıyor. Murat Belge'den Namık Kemal Zeybek'e, Perihan Mağden'den Mine Kırkkıran'a, Altan Öymen'den Avni Özgürel'e, Turgut Alkan'dan Mehmet Ali Kışlalı'ya (Fiyale Madra'nun 'Ademler ve Havalar', Ranzale Ezer'in 'Kötü Kız' kışkırtılma varana) kadar... Radikal okur bu çeşitliliğe elektilekti tartışma zenginiyle olarak benitmesimdi.

Ana nedece Hasan Celal Güzel'e büyük bir tepki oldu. Uşubundan, sıtıy cizgisi yazılarna fazlaca yanıtımsadın mı bilemedim. Hasan Celal Bey itilfin alınması, kendisine sanırım sendirilmiş ana Radikal'ın sansu onun yazılarna basladığı hafta içinde neredeyse üçte bir düştü, okurlarının üçte bir bız tezik ettiler ve bir daha gik gelmediler.

Radikal ters köşeye cıkan, cakabilen bir gazeteydi; farkı buydu.

Bugün Türk basınında farkedilirden azaldığı zor günlerden gecenler, son dördüylir Genel Yayın Yönetimindeki İsmet'in olan Ertuğrul Can Söğüt'ü zıkan verdi; zor zorunlu karar...

Radikal bugünden itibaren atıcı basılmalayacak ana yayın hayatına devam edecek. Bu da bir fark. Türkiye'de ilk defa olacak.

Radikal aslında biterken de Radikal, çünkü kullerinden yeniden doğuyur ve ağırlığına teki veren okullara, dijital yayıncılığa veriyor. Böyle bir dönüm ve o dönemlin koşullarına gerek kendimizi ismenleştirmek gereklyor. Charles Darwin'in dediği gibi, değişime teslim olan da değişimi reddedip bildiğini okuyan da tutunamıyor ana değişime ayak dıreyerek ayak uyduran, ayakta kalıyabilir.

Pek konuşmak ilik anlam veremediğini sezmiştik, o nadir beşer kartaı kullerinden doğan zımrüdüanka kuşuyla müdeğistirse ne?

Devam ediyorum yani, ben ediyorum en azından. Siz de okumaya devam edin olur mu? Göreceğimiz daha güzel günler var önümüzde. O inancı yitirmek gerek.

Bir veda yazısı

Radikal'e devam edecek okurlar ile yarından itibaren elektronik ortamda görüşmek üzere...

Veda yazısı yazmak, yazarın kıymetli olursa olsun, ne sebeple ve ne amaçla yazılırsa yazılsın, daima zor, çok zor olmuştur.

Bu da öyle. Üstelik, bu bir veda yazısı mı; o da belli değil. Kırk yılın esigine gelen gazetecilik yaşamında çok şey gördüm geçirdim ama başıma böylelik hiç gelmemiştir.

Elektronik *Radikal*'in bir gün öncesinde, kâğıt *Radikal* için veda yazısı yazmak.

Cok şeyler gördüğümüz gecirmiş olmak, meslekteki yaşamın olan yılların sayısının fazlağıyla da ilgili değil sadece. Dünyanın birkaç yüzünlü toplumunda yaşamayaacağı kadar basitlenirdi, dönem bitiren, dönem basılan istiklalketki devrimci gelişmeyi, benim kuşağım, yarm yüzünlük süreyle yaşad.

Yam yüzünlük bir dönem zarfında içerik olarak da sayısal yani adet olarak da çok önemli, çok sayıda gelişme ardi ardına ve sanli tarih bitirmiş, zaman kalma-yacakmış acelesi ve sürati ile öyle yasadı; herhangi birisinin ne olduğunu tam anlamadan, anlatmadan, doğru düştür sindirmeden bir ötekisine geçtik.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra doğanların kuşağında mensubum. Dünyanın ve kendimizin yani varoluşun ve varlığımızın farıcına vermeye başladığımız sıralar, yepyeni bir dünyanın kuruluşunun başlangıcıydı.

Aslında kadın ama yeni doğmuş kabul edilen bir ülkenin ilk kusakları arasında, İkinci Dünya Savaşı'ndan kısa süre sonra dünyanın 'Soğuk Savaş'ı bu kez kestigi yılların içine acmış gözümüzü ve tarihin içinde yürümeye başlamıştık.

Yirminci Yüzyıl'ın ikinci yarısında, özellikle elimize kalemi alabildiğimiz son çevreğinde, tarih hızlandı. İslavler de karıştı. Tanıdık çevre ile tarih yapmak, sansürlü değişimi izlemek ile değişimin aktörleri arasında yer almak arasında gitti geldi benim mensubu olduğum kusak.

Bu dünyaya gözümüzü açtırmızda iki kutuplu dünyaya. Yaşadığımız ülkenin yani başında dev bir Sovyetler Birliği, bir de onun liderliğini yaptığı sosyalist sistem vardı. Ergen dönemimizde, hem de görev gereği, tarih kaydı tuttuğumuz bir zaman dilimi içinde ortadan kalktı.

Sadece olaylar değil, kulları-

ları araçlar da hızla değişti. Bir-çoğu ortadan kalktı.

Gazete yazarının eline kâğıdı kalemi alıp yazı yazdığı bir dönemde kusaya mensubum ben. Mesleği daktilo ile icra etmeye basılmış olanların kuşağı, Babıâli Yokusu'nu yaya tırmanarak, bu mesleğe adımı attığım vakit, sarıyosu bir tuşuna basıldığında soldan sağa çok süratle hareket eden Brother marka bir daktilo edinmişim kendime ve on parmak yazmayı öğretilmişim.

Cok gecmeden kendimi, telex başında buldum. Ortadoğu'da da savaş ortamında, hele Beyrut bombardıman altındayken, telex başında yazı yazmak, telex üzerinden Türkiye'ye bağlanmak ve telex seridimi koparmadan haber yazısı olarak aktarmak meslekaktarı bir işti.

Gazetelerin mutfagında çalışırken, yazılardan kurşun haline dokulere, sayıların bağlandığı mürettephanelerde zaman tüketmiş olduğumuzu anlamak da nüfusunun üçte ikisi

otuz yaşının altında bir ülkenin insanlarına masal tadı bile vermediyebili.

Sonra ofset baskı çıktı. Mürettephaneler bitti. Daktilo da yok oldu. Yerine bilgisayar geçti. Telex ise antika değeri bile kazanamadan sona erdi. Yerini faks aldı. Çıktığında büyük teknolojik devrim gibi görülen faks bile, yirmi yıl içinde işlevsizleşti. İnsanın yüzüne "O neymiş" gibi anlamsız nazırlarla bakıyorlar artık.

Giderlek elektronik posta, akıllı telefonlar, düzüstü bilgisayarları bile anlamsızlaştırmaya başlayan tabletler.

Bunun önüne geçmek imkânsızdı. Ayak uydurmaya da kenara fırlatılıp, nostalji ile ömrü tüketmekten başka bir şans insana tanımayan bir değişim ve dönüşüm.

Siyasette de teknolojiye de.

İnsan yine de geçmişinden kendini sıyrıyor. Yas ilerledikçe, geçmiş daha da çok kıymete biniyor galiba. Hele kimliklerin öne daha da çok çıktığı günümüz dünyasında daha da böyle sanlı. Sık sık geriye dönüp, kim olduğunuzu, nereden geldi nereden gittiğinizi, bütün bunların nedenini sorgulamaya baslıyoruz.

O yüzden olsa gerek, örneğin Berlin'i hâlâ duvar varmış gibi yazıyor. Doğudan batıya, batıdan doğuya

geçtiğini varsayarak, Berlin'i ya-samaktan özel zevk alırım. Çünkü, 'Berlin Duvarı'nın yıkılışına yerinde tanıklık eden, Doğu'dan Batı'ya, Batı'dan Doğu'ya süratli hareket halinde gecen yazan tek Türk gazetecisiydim ben. Ota Türk bile varmamış genç bir adamım.

Berlin', Berlin'de herkesten farklı yaşamın, iç dünyamda kendimle oynadığım bir oyun gibidir. Anlatmaya kalkışsam, anlatayın olacağımı sanmam. Hatta dinleyen de olmayabilir. Kime ne? Her şey hızla akıyor. Zamanın hızına yetişemem lazım.

Buna ayak uydurarak, kayıpt tutmaya ve tanıklığa devam bitmiş isimiz. Nostaljinin de kurataramadın kendimizi? Öylesi kendimizi inkâr olur.

Berlin Duvarı'nın yıkılışından, yani Yirminci Yüzyıl'ın son çevreğinden bu yana tüm dünya, her şey çok cabuk değişti. Çok da değişti.

Öyle ki yeni yüzyılın -hatta bin-yıl'ın (Millenyum-) on yildan fazla bir süresini arkaada bıraktık. Her yer değişti. Herkes değişti. Sınırlar değişti. Ülkelere değişti. Bazıları yok oldu. Yenileri oluştu.

Bütün bunların *Radikal* için yazdım. Malum, bugün *Radikal*'in kâğıt hâlliyse son gün. Bugün son kez piyasaya kâğıt olarak sunulacak *Radikal*. Yılın en uzun aydınlık gününde: 21 Haziran.

Yarn ile birlikte *Radikal*'de elektronik ortamda devam edeceğiz.

Kâğıda basılan en son *Radikal* nüshası 'tarihî' sayılacak. Bu nüshada yer almak istediğim için de yazdım bütün bunları. Yaza günüm olmasa da son gün bir 'veda yazısı' yazmak gerekirdi diye düşündüm.

Tıpla 'Berlin Duvarı'nın doğumunu görmüş, onun hayatta bulunduğu dönemi Berlin'i ayak basmış, 'Berlin Duvarı'nın yıkılışına yerinde tanıklık etmiş ve aktarmış, duvar'ın yıkılışından bu yana da iç dünyasında 'nostalgik bağları' koparmış ama zamanın akışında yer alan birisi olarak, *Radikal*'in serüveninde de yer aldım.

Biliyorum, okurları için *Radikal*, ellerine aldıkları ve pazar günleri onsuz edemedikleri *Radikal* Z'yi de içeren, içinde nice emek ve düşünce-nin sığdığı bir kâğıttan sayfalar toplamıştı.

Ben de o *Radikal*'i çok sevmiş okullar arasındaydım. Am, benim gibi 'kocaman' birisinin *Radikal*, bir yandan da onu var eden insanları demektir. Yarından itibaren ayrı düşeceğimiz -belki bir süreliğine- ve *Radikal*'ın son döneminde Türkiye'nin en iyi gazetesi yapmış olan iki 'mehcul askerî'ne, emeği geçmiş herkesi temsilen, Mahit'in Dams ile Ali Topuz'a, bu 'veda yazısı'yla sevgilerini ve şükranlarını gönderiyorum.

Radikal'e devam edecek okurlar ile yarından itibaren elektronik ortamda görüşmek üzere...

Cengiz Çandar
Radikal

Erken kalkma
derdi yok, toplayıp
sabaha kadar
oyun oynayabiliriz!

Sınıfta herkesin
tableti var,
bizim de almamız
lazım.

Karnemizi nasıl ödüllendirsek?

Söz verdik,
karne de iyi geldi,
o konsol alınacak!

Tatil sadece
oyunla geçmez,
biraz da
okumak lazım.

Bütün gün boşuz,
artık istediğimiz
filmi izleyebiliriz!

Okul bitti,
artık oyun oynamak
serbest!

Okullar bitti, çocuklar karne hediyesini hak etti.
Tehnolojik ürünler, en eğlenceli oyunlar, filmler ve kitaplar...
Karne hediyesi için binlerce çeşit ürün D&R'da.

12

Gündem

21 Haziran 2014 Cumartesi

Susurluk'tan Ali İsmail'e Radikal'in 18 yılı...

Türkiye gündemine 18 yıl boyunca ismi gibi 'radikal' yaklaşan gazetemizin son sayısında geriye dönüp baktık. Arşivde ses getiren haber ve manşetleri gördük.

İSMAİL SAYMAZ
İSTANBUL
ismail.saymaz@radikal.com.tr

Radikal geride bıraktığı 18 yıllık tarihinde Türkiye'de ses getiren birçok haber ve manşetleriyle aklımda kaldı. Susurluk kazasından sonra 'Devlet çetesi' derken, Manisalı çocuklara yapılan işkenceyi 'Bu cop hepimize' diye eleştirdi. Cezaevlerinde 32 insanın öldürüldüğü Hayata Dönüş Operasyonu'nun perde arkasını 'Gerçeğe dönüş' manşetleriyle aklara kazdı. Tuzla'daki iş cinayetlerini gündeme taşıyan ilk gazete olurken, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın çok sevdiği "Kulakları vardır duymazlar, gözleri vardır görmezler" ayetini manşetine taşıdı. Nijeryalı Festus Okey'in ölümünü yine iyi boyunca takıptı etti. "Bir insan öldü. 18 gün geçti, hala kapı durar" sözleriyle sessizliğe itiraz etti. Engin Cebir'in Metris Cezaevi'nde dövülerek öldürülmesini ve hayatındaki son 12 günü, Devlet'in işkence günlüğü" diye yayımladı. Gezi Parlı'na yapılmak istenen 'Topcu Kışlası'nın salınmalarını gündeme getiren Radikal, Gezi eylemlerinde can veren Ali İsmail Korkmaz'ın dövlme anlarını, 68 sayıydı linc' manşetyle, okurlara ulaştırdı. İstanbul'un silüetine hancı gibi saplanmış 16-9 kuleleri Türkiye'nin gündemine Radikal tasarlarken, İzmir'deki nükleer çöpük olayına da İzmir'in Cernobil'i manşetyle de gündeme getirdi. Radikal çocukları Suriye'de savasa götürülen babalarını sesi olarak, 301 işçinin can verdiği Soma faciasında bozuk düzenin en önemli halkasına 'Dayıbaşı düzeni' manşetyle gündeme

getirdi. İşte, Radikal'ın 18 yılı... **SUSURLUK:** Radikal gazetesine, ilk sayısını çıkardığı 13 Ekim 1996'dan kısa bir süre sonra, Balıkesir'in Susurluk ilçesinde meydana gelen bir kaza, bütün ülkeyi sarsacaktı. Susurluk'ta, 3 Kasım'da bir kamyonun çarptığı otomobilden; dönemin Doğru Yol Partisi (DYP) Milletvekili Sedat Erci Bucaak, eski İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Hüseyin Kocaoğlu ve 1970'lerden bu yana aranan Abdullah Cati ekimisti. Kocaoğlu ve Cati ölmüş, Bucaak yaralı kurtulmuştu. 'Derin Devlet' kavramı, o andan sonra siyasi literatüre girdi. Çiğci burundaki Radikal, 'Derin Devlet'i adeta kucağına buldu. Gazete, 4 Kasım 2006'da 'Devlet çetesi' manşetyle çıktı. Bu dönemde Radikal, Cati'nün üzerinden çıkan kimlikteki 'Mehmet Özbay'ın gerçekten yaşadığını ve Cati ile ilişki içinde olduğunu savdı. Ayrıca TİP'li yedi gercin öldürüldüğü katliam cinayetinde Cati'nün Halkın Kuru ile ilişkisi ve Mehmet Ağar ile bağlantılarını ortaya çıkardı. Susurluk'taki başkanı, Radikal'ı yüz binlere ulaştırdı.

MANISALI ÇOCUKLAR: Radikal'ın çıkışından on ay önce Manisa'da, bir tren vagonuna 'Paralı eğitime hayır' yazılıklarıyla gerçekleştirilecek gözetim altına alınmış genç, emniyette ağır işkenceden geçirildi. Daha sonra yasadışı örgüte üye olmak iddiasıyla tutuklanan gençler, dönemin CHP Manisa Milletvekili Sabri Ergül'ün cabasıyla kamuoyuna duyuruldu. Ergül, Manisa

Emniyet Müdürü'nün ve Başbakanlık'ın kapısına "Burada işkence vardır" yazısı astı. Radikal, yargılanan müddetle Manisalı çocukların yanında durdu. İşkence iddiasıyla Manisa Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanan on polis 12 Mart 1998'de beraat etti. Radikal ertesi gün 'Bu cop hepimize' manşetyle çıktı.

19 ARALIK: Türkiye, 19 Aralık 2000 sabahına 20 ayrı cezaevinde yapılan operasyonla uyandı. F tipi cezaevlerinde inşa eden devlet, hücrelere girmek istemeyen ve bu amaçla bir stüdyo ölüm ortamında olan tutuklu ve hükümlülere 'Hayata Dönüş Operasyonu'nu gerçekleştirdi. Operasyonda, 32 kişi öldü. Bunlardan 12'si Bayrampaşa Cezaevi'ne yönelik müdahale sırasında can verdi. Radikal gazetesi, Bayrampaşa Cezaevi'ne yönelik adli tip raporuna uzadı ve 2 Temmuz 2011'de 'Gerçeğe dönüş' başlığıyla bu raporu manşetten yayımladı. Rapor, dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Karan'ın "Kendilerini yaklaştıran" iddiasının aksine, öldürücü dozom çok tuziinde gaz bombası kullandığı saptandı. Radikal, 2010 yılından itibaren de Bayrampaşa davasını yakından izledi.

AYHAN ÇARKIN'IN İTİRAFLARI: Susurluk davasında cete üyesi olmak suçundan, 4 yıl ceza alan eski özel

harcakçı Ayhan Çarkin, 2011 yılında Radikal'e 'terörle mücadele' adı altında birçok cinayet islediklerini açıklarken gündemi değiştirdi. Susurluk Skandalı'nın gizli kalması yönleri üzerine de konuşan Çarkin, 1998'den itibaren işlenen faili meçhul cinayetlere kamuoyunda yargısız infraz olarak bilinen öldürme olayları konusunda bilgiler verdi. Çarkin, Behcet Cantürk, DEP'li vekillerin avukatı Mehmet Serhat, İsadiamı Savas Buldan, MIT'çi Tarih Ümit, Dev-Sol'un muhalif liderleri Bedri Yağan, Sinan Kukul, kumarhaneler kralı Ömer Lütfü Topal cinayetleri konusunda da çeşitli açıklamalarda bulundu. İstanbul Başsavcılığı ise Çarkin'ın Radikal'e yaptığı itiraflarıyla ilgili inceleme başlattı. Aralık'ta 62 maktul için 128 kişi hakkında suç duyurusunda bulundu. Soruşturmalar sürerken aralarında eski Özel Harekât Dairesi Başkan Vekili İbrahim Şahin ve Ayhan Çarkin'ın da bulunduğu 9 kişi tutuldu.

TUZLA TERSANESİ: Taseronlaşmanın doruğa vardığı ve art arda işçilerin hayatını kaybettiği Tuzla tersanelerindeki iş cinayetlerine ilk dikkat çeken Radikal gazetesi oldu. Radikal, 8 Eylül 2007'de 'Taserende ölüm' cül bulgular var, işlem yok' manşetyle çıktı. Daha sonra gazete, Tuzla'daki ölümleri sürekli gündemde tuttu. Bir

Radikal gazetesinin 18 yıl boyunca gündeme getirdiği ve Türkiye'nin gelişiminin izlerini taşıyan haberler arşivinde yerini aldı.

ylı sonra Radikal, Tuzla'daki çaresizliği Başbakan Erdoğan'ın o günlerde miting meydanlarında tekrarladığı 'Kulakları darıydı duymazlar, gözleri vardır görmezler' ayetini manşete taşıdı.

FESTUS OKEY: Nijeryalı Festus Okey, 20 Ağustos 2007'de İstanbul'da gözaltına alınmış ve götürüldüğü Taksim Polis Merkezi'nde bir polis tarafından vurularak öldürülmüştü. Türkiye, Okey'in öldürülmesini Radikal'den 30 Ağustos 2007'de 'Ölüm yeri:

Beyoğlu Emniyeti'yi' başlıkları haberebenden öğrendi. Devlet herhangî bir adım atmayınca Radikal geri durmadı. Gazete, 7 Eylül 2007'de 'Bir insan öldü, 18 gün geçti, hâlâ kışa döner' manşetini attı. Radikal'ın Festus Okey takibi, cınayettin soraklı yedi yıl boyunca sürdü. Türkiye, Okey'in ölümüne, katlin yarılannmasına ilişkin bütün bilgileri Radikal'den öğrendi.

ENGİN ÇEBER: Ferhat Gerekçer adli gencin 'Yürütüs' adlı dergiyi dağıttığı sırada polisin açtığı ateş sonucunda felk kalması üzerine arkaadaks Engin Çeber'in de aralarında bulunduğu bir grup, 28 Eylül 2008'de Sarıyer'de basın ataklamasına yaparken gözaltına alındı. Tutuklanan Çeber ve arkadaşları Met-ris Cezaevine kondu. Çeber, 5 Ekim'de gardiyanlar tarafından ayakta sayım vermediği gerekçesiyle dövüldü.

Beyin kanaması geçiren Çeber, 9 Ekim'de öldü. Radikal, 11 Ekim'de 'Devlet işkence günliğü' haberiyle Çeber'in son günlerini yazdı. Ardından Çeber'in ölü-münden önce yazıp logosu arkadaşına verdiğini son mektubu, 2 Mart 2009'da 'Çeber'in işkenceyi anlatan mektubu görülememi' manşetile duyurdu. Radikal, Çeber Davası'nı sonuçlandı-ğı tarihe kadar yakından izledi ve okur-larına duyurdu.

ALİ İSMAIL KORKMAZ: Eskişehir'de Gezi Parkı gösterilerine katılan ün-versiteci Ali İsmail Korkmaz, 2 Haziran 2013'te kaçtığı bir sokakta polisler ve siviller tarafından dövülmüş ve 40 gün sonra, 10 Temmuz'da hayati-ni kaybetmişti. Radikal, Korkmaz'ın öldürülmesini adın adam takibi etti. Radikal, 12 Temmuz'da 'Kayıp 18 dakika' manşetile ilk görüntülerini yayımladı ve Korkmaz'ın dövüldüğü sokaktaki bir otele ait kameralarda 18 dakikalık kayıtlar olduğunu açıkladı. 17 Temmuz'da 'İşte son ifadesi' manşetini atan Radikal, Korkmaz'ın ölümün-den önceki son ifadesini yayımladı. 8 Ağustos'ta 'O tekme! manşetile Kork-maz'a tekmenin atıldığı anın fotogra-fı, 23 Ağustos'ta ise '68 saniyede linç' manşetile de dayak görüntülerini yayımladı. Radikal, Korkmaz'ın ölümü-ne ilişkin haberlerin yanı sıra Mehmet

Ayvaltas'ın ölüm arını. Berklin Elvan'ın öldüğü noktaya ait TOMA görüntüleri'nin varlığını ilk duyuran gazete oldu.

17 ARALIK VE AYAKKABI KUTUSU: Türkiye'nin son 6 aydır gündemin-de yer edinen rüşvet ve yolsuzluk haberleri de bütün ayrıntılarıyla ilk olarak Radikal sayfalarında yer aldı. Soruşturmada adı geçen üç bakan ve çocukları hakkındaki iddialar, evler-den çıkan ayakaklı kutuları içerisin-deki paralar, para sayma makineleri ve para kasaları'nın görüntüleri ile ilk olarak Radikal yayımlandı. 17 Aralık günü kamuoyu aklı bitiren ne olduğunu anlamaya calışırken ertesi gün ve sonrasında Radikal'de yer alan haberlerle operasyonun kapsamı ve içeriği hakkında kamuoyu bilgi sahibi olabildi.

MIT TIR'LARINI RADİKAL DUYUR-DU: Türkiye gündemi, 2014'e flas bir haberle girdi. 1 Ocak'ta Hatay'da bir TIR durduruldu, TIR'in silah ve mün-himmat taşıdığı iddia edildi. Haber ilk olarak Radikal'ın yayımlaması üzerine gündem bir anda değişti. Ertesi gün ise Radikal'ın yayımladığı Hatay Valisi'nin imzasının yer aldığı bir belgede TIR'ların MIT'e ait olduğu yazılıydı. Kamuoyu gündemini uzun süre meşgul eden bu olayı da ilk olarak tüm detaylarıyla Radikal duyurdu.

KANSER İLAÇLARI KARABORSADA:

Salıgık Bakanlı-ğı ile ilaç firmaları arasında yapılan anlaşmalarla ilaç fiyatlandırma politikasındaki anlaşmazlık yüzünden ilaç firmaları yurt dışından ilaç getireme-yenince başta kanser ilaçları olmak üzere bir çok ilaç Karaborsaya düştü. Radikal gazete-si hastane koridorlarına bakarak sıran karaborsacılar ile pazarlığı yaptık-tan sonra ilaç krizini, 27 Mayıs 2013'te 'Kanser cetesi işbasında' adlı habere duyurdu. Karaborsacılar takibe alan polis hastane koridorlarına baskin yaparak ilaç cetesi çıkartmıştı. **TAM GÜN YASASI DOKTORSUZ BI-RAKTI:** Radikal gazetesi, 26 Ağustos 2011'de çıkarılan kanun hükümlerine kararname ile yürürlüğe giren Tam Gün Yasası'nı takipçisi oldu. Yasasın üniversiteleri ne yönde etkilediğini araştırarak Radikal, hasta Cerrahpaşa ve İstanbul Tıp Fakültesi (Cpa) olmak üzere üniversitelerin doktor suz kaldı-ğını saptadı. Radikal, 29 Nisan 2013'te yayımlanan 'Tam gün koması' başlıklı habere bu skandalı duyurdu.

SOMA'TI GÜN GÜN İZLEDİK: 301 işcinin can verdiği Soma faciasındaki geliş-meleri Radikal ilk gündün son güne dek anbean aktardı. Soma'da en çok tarırsız konuların birli olan tase-rin sisteminin ilk kez Radikal, 19 Mayıs 2014'te yayımlandı. 'Tayhas siste-mi' adlı manşetle duyurdu. Hayatını kaybeden işçilerin hangi şartlarda ma-dencilik yaptığını, evlerine bir ekme-k götürmek için yerin yüzlerce metre

altına madencilerin carpıcı hikâyesini yine Radikal, 17 Mayıs'taki 'Yeraltın mecbur insanları' başlıklı habere duyurdu. Gazete, 19 Mayıs'ta Da Basba-kan Recep Tayyip Erdoğan'ın Müsaviri Yusuf Yerke'nin bir ejencyim tekleme-dikten sonra yedi günlik işgörmeklik raporunu aldığını açıkladı. Soma'daki şüpheli, mağdur ve tanık ifadelerine ulaşan Radikal, bilrksis raporunu da 20 Haziran'da okurlarına yayıladı. 'Sensörler cinayet dedi' adlı manşetle 30 dereceyi geçmemesi gereken kuru sıcaklığın faciasını önce 46 dereceye kadar yükseldiğini ve facianın gör-e göre geldiğini anlattı.

ADIVAMAN-SURİYE ÇİHAT HATTI: Suri-

riye ç savası ikinci yılını ge-

ride bırakırken, Türkiye'deki gençlerin Su-riye'ye gidecek nası El Kaide ve El Nusra gibi örgüllere katıldığını, Radikal araştırm

gün yüzüne çıkardı. Radikal'ın 29 Eylül 2013'te yayımladığı, 'Adıyaman-Suriye Çihat hattı' başlıklı haber, bu gelişmeyi aktarıyordu. Radikal, 30 Eylül 2013'te yayımlanan 'Artık çok geç dönemem' başlıklı habere ise oğlu cihadı katilin acılı babaların feryadını dile getirdi.

HAYRILI SABAHLAR HANS: Radikal,

19 Ağustos 2008'da Hayrılı Sabahlar Hams' manşetile MFB'in öğrencilere tavsiye ettiği klasikleli yayınlarıneerle okullarına göre bastığını, usul-süzükleri yapıldığını ortaya çıkardı. Andersen Masalları' Bir varmış bir yokmuş, Allah'ın kulu çokmuş' diye başlıyordu. Heidi'nin Alim dedesi Alp, Pinkokey'nun marangoz babası Geppeto 'Galip' olarak çevrilmiş, Türk yapılmış-tı. Anton Çehov'un 'Acı' isimli hikâye-nin kahramanı 'Allah'ım ne dersene o olur' derken, Oscar Wilde'nin 'Mülit Prens' isimli kitabında Miller ve Hans 'Hayrılı sabahlar' diye selamlaşıyordu. Pinkokey ise 'Allah Rzası' çin diyordu. Radikal'ın konuyla ilgili haberleri gün-dem yarattı. Yayıncılar konuyla ilgili paneller düzenlediler, araştırmalar yapıldı. Çeviri yanlışları, tespit edildi. **ÜNİVERSİTE BİBER GAZI:** Radikal, 18 Ocak 2012'de 'Gaz İhalesine gerçek engeli' manşetile Hacettepe Üniver-sitesi'nin bir dönem önce kampüste özel güvenlik görevlilerinin öğrencilere karşı kullanmış ve bu gaz, kaikan ve gaz maskesi alımı çin izlendiğini ve haleyke çıktığını beledi.

ENGELLİ ZHİNYET: Radikal, 8 Eylül 2013'te 'Engelli zihniyet' başlığıyla manşete taşıdı habere. Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Müzik Öğretmenliği Bölümü'nün özel yetenek klavuzunda engelli müzik çaları ayrımcılık manşetini taşıdı. Üniversite, yetenek klavuzunda kekeme, pege, görme engelli ve sakat ların müzik öğretme-niği bölümü çin özel yetenek sınavına girse bile olenecek duyurdu. Haberin ardından Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı devreye girdi. Klavuzun değişeceği açıklandı.

Çevre ve tarihe Radikal bakış

SARAYDAN TAHT KACIRMA: 2011'de Topkapı Sarayı Müze Müdürü Yusuf Benli, Harem Hünkar Sofrası bölümlerinde 3. Selim'in tahtını müze içinde oturduğu lojmana tasattırıldı. Yağmurlu havada gelişigüzel tasınan eşsiz eser, lojmanın giriş kapısında sonradan eklemeye yapılan bölme-lerden geçmeyeceği anlaşılınca bir süre kapıda bekletildi. Bu sırada yağmurdan korunmak için tahtın üzerine beyaz branda örtüldü. Müze Başkanı İberr Ortaylı da, "Müdür Yeşil lojmanı, Harem'e karıştırdı herhalde. Sorusunu yoruz" diye olayı doğrudan. Radikal'in haberinin ardından tahtı lojmanazın taşıyan Müdür Benli göründü alındı.

SARAYI ÇATILATTI: Beşiktaş'ta Başbakanlık Ofisi'nin yanındaki eski tütün deposunun tarihi eser statüsünden çıkarılarak yıkılmasını ve yerine Şangri-La Otel'in yapılmasını da Radikal, 25 Kasım 2011'de "Saray'ı çatılattılar" başlığı ile haberişti. Tescilli yapının dönemin Kültür Bakanı Er Tuğrul Günay'ın el yazısı ile "Boğazda silüeti olumsuz etkileyen ve Dolmabahçe'den daha yüksek bina olması" notuna ve tirazına rağmen yıkıldığını, inşaatın huzla siyete ekti eder şekilde yükseldiğini, inşaat sırasında oluşan sarımsınd Dolmabahçe Sarayı'nı duvarlarında çatıların oluştuğunu duyurmıştı.

SİLÜETE DARBE: Zeytinburnu'nda tarihi İstanbul surlarının yakınında yapılan 16,9'adlı üç gökden, Kentin Sultanahmet Camii ile özdeşleşmiş tarihi silüetini boza boza yükselince Radikal, 14

Eylül 2011'de, "İstanbul'un silüeti böyle değişti" başlığı ile mesetyle bu gelişmeyi karıyauna duyurdu. Radikal'in haberinin ardından bir avukat, siyete ekti eden kulelerin yıkılmasını cin dava açtı. Dava sonucunda mahkeme tarafından önce imar planları iptal edildi, sonrasında ise siyete ekti eden kulelerin traslanması kararı verildi.

BİZANS SARAYINDA KEPÇEYLE YIKIM: Sultanahmet'te 1. derece koruma bölgesi içinde yer alan, kentsel

ve arkeolojik sit alanı içindeki Bizans Türki Sarayı'na ait olduğu düşüncüleri buylı yapıya iş makineleriyle yerle bir edip yıktılar. Yerine bes katlı otel diktiler. Bu sırada durumun fark eden uzmanların İstanbul 4 Numaralı Koruma Kurulu ile Fatih Belediyesi'ne yaptığı bildirim sonucu vermedi. Koruma Kurulu bir ay sonra inşaatın durdurulmasını yönünde karar aldı. Bir ay içinde inşaat bes kat yükseldi, çatı aşamasına geldi. Tarihi yapının otele dönüştürülmesini de ilk olarak Radikal duyurmıştı.

TOPÇU KİŞİSLERİNİN TARLABAŞINA:

Kente yöne-lik neoliberal politikaların zirve yaptığı son dönemde Radikal dükük gelir grupları'nın 'kentsel dönüşüm' adı altında mahallelerin sürülmesini eleştirirdi. Temel

bir insan hakkı olarak kent hakkını savundu ve kentin sunduğu avantajların yalnızca üst gelir gruplarının tekeline alınmasını, mahallelerin katlılım olmadan yapılan her türlü planla, tepeden inme kararlarla karşı çıkarak eşit ve adil bir kent talep etti. Sütlükle ve Tarlabas gibi kamu yararı tasıdığı iddia edilen 'kentsel dönüşüm' projelerinin yarattığı mağduriyeti takip etti, yıllarca borçlandırılarak mülksüzleştirilen hak sahiplerinin sesine ses olma

çalıştı. Şehirdeki son yeşil alanların, sahillerin, bostanların, kamusal alanların imara açılmasına, şehrin AVT'lesmesine, kültür varlıklarının rant uğruna yok edilmesine karşı çıktı. Geçir Parkı'nı yerine yapılmak istenen Topçu Kışlası'na, Emek Sineması'nı yıkılarak yerine AVM yapılmasını, hiçbir bilimsel gerekçe olmadan mahallelerin 'risikli alan' ilan edilmesine itiraz etti. Tarlabas'ında kütü kadavı arasında atılmak istenen İravy Zencirci'nin de Van'da kış ortasında elektrikli kesilen ve konteyner kentin çıkması zorlanan depremzedelerin de yanındaydı.

HİTTİLER İZİLERİ İSTANBUL'DA: Radikal'in gündeme getirdiği bir diğer gelişme, Avrupa kıtasında ilk kez Hittit izlerine rastand haberiyle. Küçükçekmece Gölü havzası içindeki Bakhona antik kent kazılarında bulunan erken Hittit ya da 'Hittit izleri', ylin en büyük keşfi olarak nitelendirilirdiyordu. **GÖKÇEADA'YA KIVYILAR:** Eski Bakhona, diğer adıyla 'adanın balkonu'... Ovaya hakimiyeti ve denize terastan bakışı ve gün batımında seyir yeri olmasıyla ünlü köy, yeni yapılmasını tehdidi altındaydı. Köyde geçen yıl birbirene atılı katli Mass Club Otel'in inşaatı başladı. Köyün ne olup bitişini anlayana kadar inşaatın kabası bitti. Köylüler otel inşaatının yapıldığı bölgenin sit alanından çıkarıldığını, inşaatın komşu parselleri işgal ettiğini, ruhsat yönetmeliğine aykırı ve inşaat ruhsatından iki kat daha fazla yapıldığını her sonradan öğrendi. Karmuoyu, Gökçeada'daki kıyımı, Radikal'in haberiyle öğrendi.

KAZ DAĞLARINA SAHİP ÇIKTIK: Homeros'un İlyada'sına konu olan Kaz Dağları'nda 2007'de altın madeni arama faaliyeti başlatıldı. O dönem Radikal, Kaz Dağları'nı dolarak 10 firmamın 36 ayı noktada dağları nasıl delik desik ettiğini tespit etti. Maden öncesinde sondaj çalışmalarını gündeme getiren Radikal'in haberlerinin ardından bölgede mülcadele başladı. TEMA, DİSK, KESK hareket geçti. Canakkale Çevre Platformu kuruldu. "Kaz Dağları'nın üstü 'altından' daha değerli" sloganlarıyla yürüyüşler düzenlendi. Kaz Dağları'nın tamamının millî park yapılması talep edildi. Davalar açıldı. Dönemin Enerji Bakanı Hilmi Güler, altın madencilik için arazi cıkarlarını 'dış mihraklı' olduğunu iddia etti. Eylemlerin arasında bir dönem altın arama faaliyeti durdu. Daha sonra yeni Maden Kanunu'nun çıkarılması ve mevzuatlarla yapılan değişikliklerle madencilğin önü açıldı. Radikal'in, özellikle Karadeniz'deki hidroelektrik santralleri ile ilgili haberler sonrasında çevreye zarar veren HES'lere cezalar kesildi. Yuvrakaynak'da kendini antı ağla-razıncıyerecek derelerine HES'lere kazı cıkarı köylülerle de mücadele haberi Radikal verdi. Yatırım şirketi firma yetkilisi Radikal'e ilk kez Radikal'e konusarak projeden vazgeçtiğini açıklamıştı.

İZMİR'DE BİR NÜKLEER ÇÖLÜLÜ: Türkiye'de nükleer santral olmasına rağmen İzmir Gazileri'de, nükleer santrallerde kullanılan bazı bazi

radioaktif atıkların toprağa gömülmesi tespit edildi. İnsan hayatını daha sayar-casına zehirli atıkların atılması gömen eski kursun fabrikasıyla ilgili durumu Radikal, belgelereyle il-

gili durumu Radikal, belgelereyle il-askı Aralık 2012'de "İzmir'in Cernobili" başlığıyla yayımladı. Bu durumun ilk kez 2007'de tespit edildiği anlaşıldı. Türkiye Atom Enerjisi'ni hereden geldiği belirsiz radyasyon atıkların toprağa gömülüldüğünü tespit etmiş ancak aradan yıllar geçmesine rağmen önlem alınmamıştı. Haberin yayımlanmasından ardından bölgede analizler yapıldı. Ancak zehirli atıklar çıkarılıp güvenli yere taşınmadı. Sadece üzerine toprak atıldı. Kamu kurumları sorumluluğunu kendilerinde olmadığının savundu. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı fabrikamın sahiplerine Türkiye Cumhuriyeti tarihlinin en büyük cezasını (5 milyon TL) kestti. 60 dönümlük araziye gömülü halde bulunan radyasyonlu maddenin 'Europium 152' ve 'Europium 154' adlı atom izotopları olduğu tespit edildi. Zehirli atıkları ilgili dava açıldı. Bu gelişmelere karın zehirli atıkları Gazileri'de mahallelin ortasında gömülü olarak duyuyor.

Radikal ödüle doymadı

Gündem yaratan haberlere imza atan Radikal, bu başarısını Türkiye'de verilen en prestijli basın ödüllerini alarak taçlandırdı.

İSTANBUL / RADİKAL

Radikal, 2013 ve 2014 yılında Türkiye'de verilen en saygın basın ödülleri'nin tümünü topladı. Abdi İpekçi Yılın Gazetecilik Ödülü, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Basın Ödülleri, Metin Göktepe, Sedat Simavi ve Çağdas Gazeteciler Derneği gibi yılın en önemli ödüllerini Radikal'ın haberleri ve muhabirlerine verildi. Muhabirlerimiz Serkan Ocak ve İdris Emen'in editörlüğünü yaptığı ve pek çok gazetecinin fotoğraflarının bulunduğu 'Gazeteciler gözünden direnis' isimli kitap yine Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından fotoğraf ödülüne layık görüldü.

Başta HES projeleri olmak üzere çevreye zarar veren birçok konunun üzerine gittik. Orman alanları ve doğal sit alanlarının yok olmaması için birçok habere imza attık. Kentleşim projelerinin açtığı yaraları, hukuksuz yapılan inşaat projelerinin mimari eksiklikleri ile kent bütününe oluşturdğu tahribatın altını çizdik. UNESCO tarafından koruma altında bulunan Dünya Kültür Mirası Listesi'ndeki İstanbul Tarihî Yarımada'sı da yapılan yanlışlar ve imar plan değişiklikleri ile yaşanan tahribata dikkat çekti. Sukukule, Tarlabası, Fener, Balat, Ayvansaray'daki kentsel dönüşüm projelerinin hukuksal sorunları, İstanbul'a getireceği ekstra yükleri saygılarımızda işledik. Zeytinburnu'ndaki 16-9 gökdelenlerinin İstanbul'un tarihi silüetine zarar verdiğini ortaya çıkardığımız gibi olayın takipçisi olduk mahkeme kararlarını her aşamada kamuoyuna duyurduk. Yedikle Bostan, Sisli Likör Fabrikası, 3. Köprü ve yeni havalimanı projeleriyle ilgili tartışmalar da ilgi alanımızdaydı.

Gezi'de de Radikal

Gezi eylemleri sırasında Eskişehir'de Ali İsmail Korkmaz'ın öldürülmesi olayının aydınlanmasına yayınlarmız ile destek verdik. Polis ve sivillerin Ali İsmail'i dövdüğüne dair kamera görüntülerini Türkiye Radikal'den izledi. Afyon patlaması, Ethem Sansülük, Abdullah Cömert, Mustafa San, Mehmet Ayvaltas, Ahmet Atakan, Berkın Elvan ve Burak Can'ın ölümlerinde en carpıcı detayları Radikal ortaya çıkardı. İlaç cetesi bizim haberlerimiz sayesinde çokletildi.

ÖMER ERBİL: Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Başarı Ödülleri Çevre Haberî Ödülünü, 16-9'un yıkılma haberiyle aldı.

İSMAİL SAYMAZ: Abdi İpekçi Yılın Gazetecilik Ödülü, Çağdas Gazeteciler Derneği Basın Subesi 'İm Özel Ödülü', Elektrik Mühendisler Odası 'Hasan Balıkcı Özal Ödülü' ve Halkevleri Derneği 'Halkın Halkları' Basın Ödülü.

İDRİS EMEN: Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Sedat Simavi Ödülleri 'Övgü', Adıyaman-Suriye cihat hattı, Çağdas Gazeteciler Derneği Yılın Başarılı Gazetecileri Behzat Misir Haber Ödülü: 1 bostan 3 proje, İstanbul Tabip Odası Basın Ödülleri, En İyi Araştırma Haber Ödülü, Tam Gün Konseri, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Basarı Ödülleri Sağlık Dalı 'Övgü', Kansere Cetesini İsbasında, Metin Göktepe Gazetecilik Ödülleri Yazılı Haber Ödülü: Çocuklarımızı kurtarın/Artık çok geç dönemem.

ELİF İNCE: TMMOB Şehir Plancıları Odası Ulusal Basın Ödülü, Mimarlar Odası 'Orkay Ekinçi Basın Ödülü', Halkevleri Derneği Halkın Halkları Basın Ödülü, Çağdas Gazeteciler Derneği 'Yılın Başarılı Gazetecileri Behzat Misir Haber Ödülü: 1 bostan 3 proje.

SERKAN OCAK: Metin Göktepe Gazetecilik Ödülleri Fotoğraf Ödülü: 'Ben sizdenim anımlar' fotoğrafı.

Radikal 1996-2014

Radikal Gazetesi'nin geride kalan 18 yılına katkıda bulunmuş emeği geçmiş herkesi bir aya getirmeye çalıştık. En azından bir listede...

Abdullah Aras
Abdullah Kılıç
Abidin Parlıt
Abdullmuttalib Bayram
Abdullah Satır
Adem Altan
Adil Küçük
Adnan Keskin
Adnan Özalpçıner
Ahmet Aktaş
Ahmet Cozeli
Ahmet Kovancı
Ahmet Sık
Ahmet Cakar
Ahmet Cigdem
Ahmet Cevdet Askin
Ahmet Ergün Alsöy
Ahmet Mahfil Eğlmez
Ahmet Insel
Ahmet Meriç Şenyüz
Ahşen Erdoğan
Ahu Antmen
Ali Hakan
Ali Topuz
Ali Cüneyt Comoğlu
Ali Cetin Cetinel
Ali Hüseyin Abaday
A. Bahadır Gültekin
Alp Can
Alpaslan Akdoğru
Alper Hamitoğlu
Alptuğ Uslu
Altan Öymen
Alex Akimoglu
Aşıl Tanyar
Arda Koybaşı
Arif İbiş
Arzu Yalçın
Arzu Durun
Arzu Yılmaz
Arzu Akyürek
Asena Özkan
Aslı Alp
Aslı Erdoğan
Aslı Erekül Perker
Aslı Tohumcu
Aslı Yılmaz
Aslı Bars
Aslı İlgin Kopuz
Aslı Örnek
Asu Maro
Asuman Kafoğlu Bülke
Atilla Doray
Atışhan Aybars
Avni Özgürel
Ayça Örer
Ayfer Selamoğlu
Ayhan Yılmaz
Ayhan Sargüney
Ayhan Görmez
Aykut Gülerik
Aysun Cuhaci
Ayşe Karabat
Aysegül Sönmez
Ayşen Senkul
A. Ömer Türker
Ayça Sen
Ayşe Kavruk
Ayşe Koc
Ayşe Arzu Mısıralı
Ayşe Beril Köseoglu

Aysegül Dikmeli
Aytekin Yılmaz
Bağış Erten
Bahadır Araz
Bahadır Özgür
Bahadır Özdenir
Bahar Cuhadar
Bahar Nasifoğlu
Banu Bilgin
Baris Karacasu
Baris Susar
Baris Tut
Buket Öktilmiş
Berrin Tekdemir
Berrin Karakas
Banu Ögüt
Banu Yelkovan
Beşte Sezen Atespare
Baskın Oran
Bülent Somay
Bilge Algin
Burak Bulut Yıldırım
Baris Ayvar
Baris Yılmaz Yazıcı
Behzat Miser
Belgin Demirer
Bener Onur
Bengi Tüzün
B. Birdine Alacahanlı
Berna Pınar
Beril Köseoglu
Berrin Işcan
Betül Kotan Atak
Betül Eboğlu
Betül Aydoğdu
Beyza Hamitoğlu
Beyza Çağlar Tebbutt
Bilal Kızılay
Bilgin Budun
Binaz Toprak
Bilgi Kocacı
Burak Bilici
Burcu Yeşilay
Burcu Aytaç
Burcu Özcan
Burcu Aktaş
Bülent Yılmaztekin
Bülent Yılmaz
Bülent Mumay
Elif Senoğlu
Elif Eldinci
Canan Asik
Canan Gedik
Canan Kırtoğlu
Canan Yayla
Canan Zorlu
Candan Pekdas
Candice Roelens
Caner Eler
Celal Başlangıç
Celal Uster
Cem Akas
Cem Erçiyas
Cem Sancaklı
Cemal Iye
Ceren Uralı
Cemal Cengiz Alpan
Cemile Caliskan
Cengiz Çandar
Cengiz Alkan
Cengiz Akardas

Ceren Şehirlioğlu
Cevdet Abbas
Ceyda Karan
Cihan Tuna
Cüneyt Koryürek
Cüneyt Muharremoglu
Cüneyt Özdemir
Cüneyt Turna
Cağı Meric Kasapoğlu
Cağı Bilgin
Cigdem Begüm Soydemir
Cigdem Dalay
Cigdem Gökşungur
Danyal Oral Çalslar
Derya Bengi
Deger Eraybar
Demet Türk
Demet Bilge
Deniz Zeyrek
Deniz Kökçe Inceoglu
Dervis Sentekin
Derya Ceylan Kesikoglu
Derya Sadık Bilge
Devrim Balçık
Devrim Karadağ
Didem Derin
Dilay Yalçın
Dincer Sezgün
Duygu Durgun
Dilek Güngör
Dilek Karaarslan
Dilek Kurban
Dincer Kökçe
Doğan Sarısar
Doğu Yücel
Dürriye Neşe Yaşar
Ebru Tutu
Ebru Kılıç
Ebru Akaltun
Ece Celik
Ece Arar Emener
Ece Özcan
Eda Utku
Efe Selim Erdem
Erfan Bucak
Erfan Atmaca
Ekin Duran
Ekrem Sarı
Elcin Yahşi
Elif Senoğlu
Elif Eldinci
Elif Ince
Elif Demirtaş
Elif Türkmeniz
Elif Burcu Ersoy
Elif Kutlu
Emel Yılmaz
Emel Altpekin
Emir Patır
Emre Ulas
Emre Boztepe
Ebru Kentoglu
Emre Türlün
Emre Bulucu
Ender Özkahraman
Enal Beril
Eray Özer
Ercan Sarıkaya
Erdal Güven
Erdal Erkasap
Erdal Aydın

Ergün Arsel
Ercan Arseven
Ercan Aktuğ
Ercan Aybak
Ebru Kentoglu
Enure Türün
Enis Yücel
Ercan Canan
Ercan Dalıcı
Ercan Gologlu
Eray Aydinur
Ercan Canan
Esen Karol
Esin Küçüktepepınar
Eroay Hür
Esar Yazıcı
Esra Ülkar
Ergün Gündüz
Erdal Doğan
Erman Ata Unçu
Erol Seyitoglu
Ersel Ergüz
Erel Vildiz
Ersin Yuvarlak
Ersin Parmaksız
Ersöz Diktas
Ertan Keskinsoy
Ertan Kılıç
Ertuğrul Marivoğlu
Esin Cetinel
Esra Sener
Esra Has
Esra Tüzün
Esra Cicekler
Ethem Sentürk
Evren Çalkın
Evrim Altuğ
Eytup Can Sağlık
Eylül Görmüş
Ezgi Cerem Kayrıçı
Fahri Aktürk
Faruk Ardık
Faruk Çalskan
Faruk Eren
Faith Erdoğan
Faith Yagmur
Fatma Begüm Gürsoy
Fatma Firuzan Demir
Fatma Sevin Olkay
Fatma Sibel Yücelik
Fazlı Gökhan Dolan
Fehin Taslekten
Feridün Dilzağac
Feryal Pere
Fezyl Şeker
Fikri Sağlam
Filiz Altun
Fuat Coşan
Fuysa Ögel Yılmaz
Funda Elbas
Funda Yaşar Erdoğan
Fusun Özbilgen
Gaye Şahin
Gaye Yeşilyurt
Gizem Demiröz
Gizem Gökpinar
Gökçe Aydıllı
Gökçe Caliskan
Gökhan Güneri
Gökhan Kökçe

Gökhan Karatas
Gökhan Emrah Ergül
Gökşen Göktaş
Gönül Koca
Gökrem Yelkan
Gözde Ertetik Akyüz
Gül Yılmaz
Gül Altan
Gülbahar Aytaç
Gülbin Özboy
Gülbin Ayşe Ellegasard
Gülhal Kuzaldemir
Güldehan Aysan
Gültekin Çizgen
Güray Değerli
Gürüz Ergöz
Gülşin Harman
Gülşen Cebeci
Gülmez Can
Güllünser İçselebi
Gündüz Aktan
Gündüz Vassaf
Gürsel Doğan
Hacer Özmür Boyacıoğlu
Hafize Sevdâ Yüzbaşioğlu
Hakan Akar
Hakan Senilgi
Hakan Beşer
Hakan Mahaciroğlu
Hakan Bayhan
Hakan Yurukhay
Hakan Gülseven
Hakan Yüksel
Hakan Baş
Hakan Çelenik
Hakan Kulacıoğlu
Hakan Dilek
Haldun Devrim
Halide Özdal
Halide Erdem
Hale Tüzün
Halli Yazıcıoğlu
Haluk Ayıtın
Haluk Şahin
Hamdi İslim
Hamit Cakmakcı
Hande Medita Akman
Hanife Şeniyiz
Hasan Çakkalkurt
Hande Ögüt
Hasan Kugu
Hasan Bülent Kahraman
Hasan Celal Güzel
Hasan Maksut
Hasan Tuğrul Eryılmaz
Hatice Özgen
Hatice Yaşar Öz
Hatice Duygu Leleoglu
Haydar Ergülen
Hayriye Bas Başaran
Hızır Tützel
Hicabi Demirci
Hidayet Ebru Şenigine
Hilal Köyü
Hikmet Temel Akarsu
Hüseyin Yıldırım
Hüseyin Kızılay
Hüseyin Yener
Hüseyin Korhan Kesici
İrmak Zileli
İslil Zileli

İbrahim Altınay
İbrahim Cescemioğlu
İbrahim Günel
İbrahim Tınır
İbrahim Kocayigit
İbrahim Savaş Sandık
İdil Alter
İdris Akyüz
İdris Emen
İlkay Coşkun
İlhan Açı
İlker Erkan
İlker Pehlivan
İpek Heppen
İpek İczi
İrfan Altan
İrfan Bozan
İrfan Güner
İsmail Saymaz
İsmail Sağroğlu
İsmet Özdal Demirdöğen
İsten Erdener
Jale Özgentürk
Kaan Kartal
Kaan Kural
K. Mine Büyüktascıyan
Kıran Karalaşlı
Kaya Genç
Kemal İlkey Coşkun
Kemal Yılmaz
Kenan Başaran
Kezban Özdemir
Kıvanç Koçak
Koray Düzgören
Koray Gürtaş
Korhan Gümsü
Kutlukhan Perker
Kutlukhan Kutlu
Kürsat Akyol
Kürsat Gürzey
Koray Çalkavan
Kurtcebe Tarkışık
Levent Çanket
Mahmut Hamsici
Mahmut Temizyürek
Mazhar Enis Tayman
Meçdi Demir
Mehmet Özbakan
Mehmet Yeşil
Mehmet Tez
Mehmet Sünlermez
Mehmet Yılmaz
Mehmet Y. Yılmaz
Mehmet Akif Belci
Mehmet Ali Kantarcı
Mehmet Demiralp
Mehmet Cınar Oskay
Mehmet İsmet Berkan
Mehmet Kemal Kafalı
Mehmet Murat Yetkin
Mertay Kuşay
Metin Aktasoğlu
Miğde İplikçi
Miğde Büyüktatlı
Migdat Tolu
Muhsin Topaylız
Mustafa Alkan
M. Murat Kadri Belge
Mehmet Ali Gökaçık
Mehmet Nur Ulas
M. Sertar Kuzuloğlu
Mehmet Teyfik Sahin
Melek Düzduran
Melek Coşkun
Melike Karakartal
Melis Dabaloğlu
Melis Alphan
Melis Danisemend

Meltem Özsoy
Meral Gezer
Merve Arkan
Merve Büge
Merve Gürsay
Merziye Sebnem İlyan
Mesut Hasan Benli
Metin Alan
Metin Usta
Metin Öztürk
Metin Sever
Metin Kayp
Metin Üstündağ
Metin Kıvanç Yener
Muammer Olcay
Muhilbet Hevint
Muhittin Daş
Muhsin Akgün
Murat Alp
Murat Uyrukulak
Murat Deniz Temel
Murat Eralp Gürgen
Murat Özer
Murat Sevinç
Murat Utku
Murat Batmankaya
Murat Belge
Mine G. Kırıkkanat
Mustafa Aysan
Mustafa Arslan
Mustafa Kalyoncu
Mustafa Gezer
Mustafa Gökbulut
Müge Akgün
Migdat Tolu
Müjde Yazıcı
Naci Yüksel
Nalan Barbarosoğlu
Nedret Erdoğan
Necati Sönmez
Neslihan Savaş
Necdi Ulu
Necmiye Alpay
Neylan Bağcıoğlu
Nese Düzel
Naki Özkan
Nazan Özcan
Nazif İlazoğlu
Nazmi Belge
Necip Gerboğa
Nedim Bora
Necan Balkan
Neslihan Müldür
Neslihan Doğan
Neslihan Kocatürk
Nesrin Aşlı Teldan
Nese Karanfil Saracoglu
Nevzat Basım
Nigün Çetin
Nigün Toptaş
Nigün Kantav
Nigün Özcan
Nur Cıntay
Nurettin Genç
Nur İçeri
Nur Özenalp
Nuriye Doğu
Oktay Öztabalıoğlu
Olgu Tice
Okan Özyurt
Onur Erden
Okan İşci
Onur Ertan
Onur Erden
Onur Salman
Onur Tunali
Onur Kapaklı
Onur Subaşı
Onursal Yazman
Oray Ergin

Orhan Gazi Ertelkin
Orhan Kahyaoglu
Orhan Kusunak
Orhan Onal
Orhan Aydoğan
Osman Çalınakçı
Osman Yılmaz
Osman Kaytasoglu
Osman Senkul
Osman Cengiz Candar
Osman Isıl Durnus
İsl Eğrikavuk
Oyulm Yılmaz
Ömer Şahin
Ömer Erbil
Ömer Erdem
Ömer Kanpak
Ömer Mengel
Ömür Şahin Keyif
Özcan Özbüyükdacalı
Özer Topkaya
Özer İsmail Özbayraktar
Özge Babacan
Özge Turul
Özge Büyüksu
Özgür Gökmen Çelenik
Özgür Topuz
Özgür Poyraz
Özgür Çetin
Özgür Münücü
Özgür Aytekin Handan
Özkan Çelik
Özlem Karahan
Özlem Özkan
Özlem Yıldız
Perihan Mağden
Pinar Kökçükcü
Pinar Özgün
Pinar Yeşilkaya
Piyale Madra
Reha Özkan
Reha Mağden
Reha Öztunalı
Rengin Akgüler
Rifat Başaran
Ruhani Sanyer
Sabriye Bakır
Sadık Tolga Akınar
Salime Coşkun
Salih Öztan
Salih Aydın
Sanem Altan
Sanem Ögen
Salim Alparslan
Semih Kaplanoglu
Selim Eytüboğlu
Semih Güntür
Selim İleri
Senem Karagözoglu
Sidal Uluçcu
Semra Somersan
Sinem Keskinel
Sinem Ögen
Seral Cumali
Serdar Aktepe
Serkan Seymen
Sevil Özkan
Sennur Sezer
Sinan Laciner
Sule Camadan
Serif Erol
Sebnem İsgizel
Satfiye Kireci
Savaş Gerçekler
Seçil Erşin
Seçkin İcen
Seda Canliya
Seda Nigboha
Seda Gezer

Sedat Sahmay
Sefade Kırmlı
Sefer Levent
Seher Ayvaz
Selim Yürsen
Selime Sinem Sipahi
Selin Kargı
Selin Uğur
Sema Aslan
Sema Karagöz
Sema Uğur
Semra Tengerlek
Serap Basol
Seran Sözeri
Serkan Doluyucu
Serhat Burak Kuru
Serkan Demirtaş
Serkan Tepedelenlioğlu
Serkan Ocak
Serkan Seymen
Serkan Yurt
Serkan Taycan
Serkan Uysal
Serra Okumus Onay
Serpil Akdeniz
Serpil Bilgen Soyistil
Sertac Bala
Sevgi Başaran
Sevilay Köklükurtoğlu
Sarp Dalkı
Serhan Bali
Sedef Karaoğlu
Serhan Ada
Senol Ayila
Sema Köksal
Sevim Gedik
Sevim Yıldırım
Sevinç Altıntaş
Sila Özcelik
Sirm Süreyya Önder
Sibel Çingil
Sibel Uralı
Sinan Dündar
Sinan Saygılı
Sinan Gökçen
Sinem Firtına
Soner Arkanoglu
Soner Aslan
Soner Canoglu
Songül Selvi
Suna Aktas
Suzan Zakuto
Süleyman Çeliker
Safak Altun
Şakir Canoglu
Sebnem Turhan
Şehnaz Pak
Seyim Aydemir
Senay Şenakur
Semel Atalay
Sevket Yalaz
Süle Büyükcizmekci
Sükrü Yavuz
Tahsin Yıldız
Tahir Yavuz
Tan Morgül
Tunca Arslan
Telcin Sönmez
Tulin İnalton
Tulin Er
Tuna Erdem
Tanıl Bora
Tamer Karay
Tamer Karay
Tarkan Erdem
Tarkan Temur
Tayfun Elaldırsan
Tayyip Çay

Taylan Polat
Telcin Sevdil
Timur Soykan
Tiraje Erginer
Tolga Turan
Tolga Aktas
Tuba Yurdakul
Tufan Ayman
Turgut Yüksel
Tuncay Tapar
Turan Yıldız
Turgay Tıysız
Tulin Yigit
Türda Özmen
Türkan Güres
Türker Alkan
Türkay Güner
Uğur Köncü
Uğur Sönmez
Uğur Vardan
Ulaz Yıldız
Ulas Baker
Unay Aktas Salman
Umur Kart
Üğün Özmen
Ülki Tamer
Ülki Meseret
Ümit Atalay
Ümit Bayazoglu
Ümit Büğet
Ümit Kıvanç
Ümran Kartal
Vahit Bora
Vedat Özdemir
Vehbi Erşen
Vehbi Serdar Doğrul
Verda Analı
Volkan Sahin
Yahya Kocoglu
Yasemin Gülşen
Yasemin Çatal
Yasemin Kapıyıldas
Yasemin Eminli
Yasar Neval Yonsul
Yavuz Oğhan
Yelin Ezgi Karlı
Yemin Cökent
Yazgılı Aldogan
Yemin Ergin
Yemin Vesper
Yemin Denizel
Yemin Tabak
Yemin Kaşap
Yekta Kopan
Yevtar Dandizyan
Yıldırım Türker
Yigit Bulut
Yigiter Uluğ
Yonca Çingiz
Yurdagül Erkoç
Yurdagül Simsek
Yusuf Aşkın
Yusuf Kocatürk
Yusuf Ziya Özsık
Yücel Köymen
Yüksel Yılıbaşı
Zeki Coşkun
Zerrin Yazıcı
Zeynel Abidin Balci
Zeynep Dileroglu
Zeynep Yırmacı
Zihni Erdem
Ziya Devrim Peker
Zeynep Arıkanlı
Zarif Öztürk
Zeynep Aksoy
Zeynep Sanlier
Zafer Akdeniz
Zafer Arap Kiri

Matbaadan çıkarak siber uzaya yerleşmede öncülüğü Radikal'in yapması şaşırtıcı değil. Kâğıt nostaljisinin faydası yok. Haber nostaljisi yapmayalım yeter.

Radikal nereye?

Radikal'in tabloidi olarak basıldığı ilk sayısında ilk yazım yayımlanmıştı. Tesadüf, Radikal'in gazete olarak basıldığı bu son sayısında da yazım var. Yazı günlerinin azılığı.

Bu, hakikaten arşivlik bir sayı. Radikal'in gazete olarak da tabloidi haline de yasadığı macerasının sonu. Artık Radikal'in uzun zamandır başarıyla devam etmekte olan internet macerasını izleyeceğiz.

Bu süreçte tanışmaktan ve bera-

Özgür Mumcu
Radikal

ber çalışmaktan çok mutlu olduğum, dostluğlarından da gurur duyduğum çok kişi Radikal'de devam etmeyecek ve gazetesinin kapatılacağından ilanımdan beri aklı mesgul eden bir hüznü var. Bu hüznün ve kâğıdın buharlaşmasının tuhafıgün gölgesinde yeni bir döneme giriyoruz.

Cocukken her gün bütün gazetelerin girdiği bir evde büyüdüm. Okuma yazmaya sökmenden beri

nereyede ülkedeki bütün gazeteleri, mürekkepleri ellerime buluşa buluşa okudum. Gazetenin taze tasra başkasının kokusunu hatırlayacak kadar yasım var.

Öte yandan kâğıt nostaljisi yapmayacak kadar da gencim galiba. İnternetin doğumuna da hayatla yayılmasına da kolay uyum sağlayabilecek bir kuşağın üyeyim.

Bir taraftan kâğıdı özleyip diğer taraftan uzun zamandır kitapları e-okuyucudan okumam da bu tetazın göstergesi. Aynı şey gazetelerin için de geçerli. Hâlâ neredeyse bütün gazeteleri takip ediyorum. Gelgele-

Hoşça kal Radikal, merhaba

Bu vahanın sonuna mı geldik? Hayır. Dijital dünyaya, eskisinden daha küçük, ancak gidenler kadar ehil bir kadroyla tutunacak.

Köse yazmaya 2007'de Bir Gün'de başladım. O zaman başka bir basın vardı. Twitter yoktu. Sosyal medya patlamamıştı. Dijital yayıncılık basılı mecradakil yazıyı ekrana tasemayı amacılıyordu. Gazete sayfasında herkes aynı görüntüyü, köşelerin köşede olması yetiyordu.

Sonra yuflukta yeni bir dünya belirdi. Dijitalın tık sesleri uzaktan duyulmaya başladı. O sırada

Koray Çalışkan
Radikal

Eyüp Can, basın tarihinde çıktığından beri kapanıp kapanmayacağı her yıl konuşulan tek gazete olan Radikal'in başına geçti, herkeşe büyük bir umut verdi. Bülent Mumay, Can Oskay, Sefer Levent, Ezgi Başaran, Erdal Yetkin, Ankara'da Murat Yektin ve Deniz

Zeyrek ve adını yazamadığım başka arkadaşlar. Hızlı başladık. Basılı medyanın inise geçtiği dönemde tiraj pesine düştük. O zamandan bu yana, anıral gemileri 20 Radikal kadar tiraj kaybetti. Yeni basın dijitala

taşınırken, biz eski basın mantığını yeni dünyaya ayakta tutmaya çalışıyorduk. Radikal yürütmeyecini ilk gören oldu, dijitala doğru dümen kıldı. Yaklaşık 3 sene önce...

Artık köşe yok

Ben okumayı İzmir İscievleri'nde Vali Rahmi Bey İlkokulu'nda, yazmayı İstanbul İktelili'de Radikal'de öğrendim. İzmir'e taşınmadan önce okuyordum ama anlamadım. Radikal'den önce yazıyordum ama nasıl okunacağını düşünmeden.

Dijital dünya herkesin daha esit olduğu, dünyayı kurtarmaya tesne köşe yazarlarını dünyayı kurtaran adama dönüştüğü bir yer. "Sevgili okurum" diyasının küçüldüğü, herkesin okur yazar

lim çocukluğumdaki gibi gazeteleri yerlere yayıp ev ahalisinden azar istersek değil, bilgisayardan ve telefondan okumaktayım.

Bu kuşak vurgumun bir sebebi var. Radikal yayınlanmaya başladığından 19 yıldır bir üniversite öğrencisimdir. Radikal okurlarının da önemli bir kısmını üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. O kuşak büyüdüyü, güc ve hatta okudukları gazetede köşe sahibi oldu. Çoğu kâğıdı bıraktı ve gazeteleri internetten takip etmeye başladı.

Radikal hep genç okur kitlesi olan bir gazeteydi. Daha sonra gelen kuşakların da yüzlerini kâğıttan çevirip, ilerinde doğdukları internetten Radikal'ı takip etmeleri sürpriz olmadı.

Bu bakımdan matbaadan çıkarak

siber uzaya iyiden iyiye yerleşmede öncülüğü Radikal'ın yapması şaşırtıcı değil.

Kâğıt nostaljisi yapmanın pratik bir faydası yok. Haber nostaljisi yapmaya da yerbi. Bu gazete çok önemli haberlerle gündem belirlemeyi ve özellikle insan hakları gazeteciliğinde cesaretili olmak hep bildi. Yorumlarında da geniş ve dıslanmış kesimlerin sesini duymayı tercih etti.

Daha çok haber ve daha çok yorum çeşitliliği Radikal'ın internette daha da büyümesi mümkün. Keşke bu kadar değerli insanın kalmasını sağlayacak imkânlar olsaydı da bu hedefe daha kolay erişilebilseydi.

Bu son sayıya yavaşcağına düşündüğüm bir kışleye bitireyim: "Bakalım kahramanımız nasıl materalere bekliyor."

Ekmele öfkesi...

Dijital Radikal'le yeni bir yolculuğa başlıyoruz. Hephinize yeni Radikal'den merhaba...

CHP'nin içinde yeni da çevresinden bir grup. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun adaylığını be-nimsemiyor.

Can Dündar, Cumhuriyet'teki düklü yazısında, "acı ada-yı'nı eleştirirken şu tepkiyi ifade etti: 'Erdö-gan'ın karşısına, onun fikir coğrafyasından bir adayın ko-nulması... İhsanoğlu, tekel-silikte boğulmaya çalışan bir toplum için beyaz teslim bayrağıdır. Ada-yın tanıtılma süreci kadar beyaz olmasa, beyazın teslimiyet niteliğini örtmez. Erdögan nıha-yette kaybetse bile, rakibini be-lirleyebilirliği, kendi zihniyetini muhaliflerine dayatabildiğine göre pesinen bu yarısnı galibidir.'

Su da bir gerçek: Laikler ve dındarları, ya da başka bir ifadeyle İslamcılarla ulusalcılar arasında ki sert kampsızna dile, tutuma net olmayan bir aday İhsanoğlu. CHP'nin böyle bir adayla ortaya çıkması, özellikle baştan kabul-lenmek' şeklinde yorumlanıyor.

Kendi tepkilerini temsil edecek bir aday bekleyenler, hayal kırıklı-gna uğradıklarını belli ediyorlar.

CHP'nin açmazları

Bu tartışma nedeniyle bir kez daha, CHP'nin değişikli ki sorun-larından ve açmazlarından söz edebiliriz. CHP'nin bir bölümi, sürekli yenilerle köşeye sıkı-sırken, gidercek katlaşıyor; daha sert ve otoriter sektörlerinin etti aları kine giriyor. Bu ruh hali içi-nde, 'Atatürkçü bir vatansever bulamadınız mı?' psikolojisiyle bir tepkisel örtelya koyuyor.

Taahh. CHP yalnızca onlardan ibaret değil. Şunu da hatırlayalım: O ruh halinin egemenliğinde sür-dürülen siyaset, Baykal dönemine damga vurmuş ve defalarca iflas etmiştir.

CHP seçmeni de bu ülke top-larından yaşıyor. Türkiye deği-şirken onların önemli bir kesimi de değişiyor. Eski 'kati ulusalcı' ana-larılar yummuyor, sert laiklik ta-leplerinin yerine, daha uzlaşmacı bir ılıdım oluşuyor. Belki yeterince hızlı ve kesintisiz şekilde olmasa da bir algı dönüşümü yaşıyoruz.

CHP seçmeninin büyük çoğun-luğunun geçmişten farklı olarak, uzlaşmacı isimlere daha olumlu yaklaştığını gösteren araştırma-larla sık karşılaşıyoruz. Kilitci-lağ ve elcibin, bu değişimin et-kisilye hareket ettiği söylenebilir. İhsanoğlu'na tepki gösteren, on-o ev veremektense sandığı git-

memeyi tercih edeceğini söyleyenler de toptancı bir şekilde değerlen-dirilmek gerekiyor. Onlar da bir araysı jöncüler. Onlar da yeni Türkiye fotoğ-ra-fı, kendi onlarından okumaya çalışıyor, kendi konularını an-ıyorlar.

CHP'nin ötesinde

Cumhurbaşkanlığı seçimi, CHP'nin meselelerinin çok öte-sinden birçok anlam da taşıyor. Bircok ki deş gücün, bu seçimi önemsemesi; hatta müddah olup etkisini hissettirmesi, normal. Aday belirleme aşamasında ne çok çevrenin işe dahil olduğuna ilişkin kulislerin, hadıl hesabı yok. İslin içine Katar', Suudi Arabistan'ı da katanların olduğunu görmek, sorunum capına işaret ediyor.

CHP'nin ve MHP'nin Tayyip Er-dögan karşısında bir birlik oluştura-bilmek' kompleksini de yabana atmak gerekmiyor. Bu ve bu gibi veriler altı alta konulduğunda; Ekmeleddin İhsanoğlu ismi, hem daha anlaşılabilir hem daha tartışmaya açık hale geliyor.

CHP değişemiyor mi?

CHP ve laik çevreler içindeki sararsının, önmüddetli gündeş, daha farklı boyutlar kazanması mümkün. Pekki; CHP'nin cum-hurbaskanlığı hamlesi; parti, demokrasi ve özgürlüklü konu-sunda, daha olumlu bir noktaya çekebilir mi? Örneğin, Kilit sorununda kati milliyetçi ve devletçi tavır değişebilir mi? Ya da: Sert merkezizeti, devletçi duruşun, otorite-ettir dişini verini, daha liberal, daha 'yerel', daha esnek, daha sakın, daha 'gerçek hayatla örtüşen' enerjilerle güçlenebilir mi?

Bu tür sorular net yanıtlar ve-rebilmek, omuluki bir psikoloji için gerektirebilir ki, sanırım henüz çok erken. Tabii, bunu da unutmamak gerekıyor: MHP ile olan ittifakın yoğunlaşması; yeni bir 'milliyetçi koalisyon' anlamına da geliyor.

Sonuc olarak, birçok açından inis-li-çalış geçmesi müddetleri yeni bir yolculuğı bizi bekliyor. Neresinden bakarsak bakalım, analizizi bir fotoğrafa karşı karşılaşıyoruz.

Radikal

Dijital Radikal'le yeni bir yol-culuğa başlıyoruz. Hephinize yeni Radikal'den merhaba. Daha özgür ve eşit bir ülkede, baskı içinde bir arada yaşama umuduyla...

dijital

olduğu, anında tepki verildiği, yazının dolmasına okuyanın yoru-muyla girdiği bir alan.

Ben bu dünyayı Radikal'le tanıdım. Bu yeni dünyayı anla-maya kafa patlatan arkadaş-la-rarının yaptıkları izleyerek... Ezgi Başaran birkaç adım öce gidiyordu, hızızca olan biteni fark etmiş, dijitalde harikalar yara-tıyordu. Cüneyt Özdemir bizim gazetesinin lokomotifiydi. Bir başlıka gazetesinin tüm ha-ber-lelerinden daha fazla okunabili-yordu. Yazarı bitirdikten sonra, arada yahu Cüneyt olsa ne başlık atardı diye düşündüğümü itiraf ediyordum. Özgür Mümcü ironiyile analizi ögü yapabiliyor, söy-lenmesi en zor lafaları, bir cırpıda anlatabiliyordu.

Açayır bir şey oldu

Yaklaşık altı ay önce, sabah basılı gazetelere bakıyordum. Memleket sızfizen bir gündeme habire bir sürüyor. Hergün bir sey patlıyor. Masanın üzerine baktım. Manşetler dünin haberleriyle doydı. Bizde ne var manşette diye düşünürken, cepten radikal.com'ı'ya girmek bir oldu.

Masanın üstünün değişikliği o sabah farkettim. Artık ilk sayfa, manşet, sürmüştü... bu kavram-lar yerlerini karusele yani dö-ne-reklara bırakmıştı. 'Daily' yani 'günlük' haber ortadan kalkmıştı. Artık gazeteler sürekli çıkıyor, dijitalde değişen dünyanın hızına yetişmeye çalışan 'manşet'ler en geç saatte bir değişiyordu. O manşetlerin arasında ne oldu-ğuna anlatan yeni köşe yazıları, olay' olduğu an perspektif sunu-yordu.

Dört senede yüzlerce köşe-

yazısı, onlarca haber, söyleşi ve analiz yazdım. Gökce Ayutlu ve Ali Topuz harika editörlerdi. Mu-hittin Damsa'ı verdiğim haberleri hic geri çevirmedim. Bu dostlarım üstüne oldukları işi benim gibi basım amforilerine öğretti, bize gazeteci olmaları hissettirdi.

Eyüp Can kaplandı. En zor zamanları, en sert yazılarını virgüline dokunmadım gazeteye bastı, başkının artırgı yazarlara hissettirmek için elinden ge-lenı yaptı. Vuslat Dogan Sabancı ve Aydın Dogan basında gerçeği yazmanın en maliyetli olduğu günlerde gazetelerinin arasında durdu. Böylece Radikal, başkının siyasetçileri tarafından görev sa-nıldığı günlerde nefes alınan bir yer oldu.

Radikal 2. Radikal'de yaklaşık on yıl önce yazdığım ilk ciktığı yer oldu. 18 sayıdaki bu delikanlı Tugrul Eryılmaz ve Nazan Öz-can'la bir kuşağa bir gazetesini verebileceği en derinlikli analiz-ler sundu.

Ne olacak?

Bu vahanın sonuna mı geldik? Hayır. Radikal maalesef gücölü editörlerinin, gazetecilerinin, yazar-larını kaybetti. Dijital dünyaya, eskisinden daha kütük, ancak gidenler kadar eliti bir kadroyla tutunacak. Ben yine her gün birkaç defa radikal.com'ı'ya oku-yacağım, ama bir süre yazama-yacağım.

Bugünden itibaren takımım yanımda diş kosuya başlıyoruz, elimde biriken akademik işlere dönüyorum.

Tekrar görünen kadar sa-ğ-lıkla, sürçli işlen ettişsem af-la...

Mutfaktaki cinayetler

Bana meslekte bir dag olduğunu farklı farklı tarz ve ifadelerle gösteren Reha Mağden ve Haluk Ay-tün'in aziz hatıralarının önünde, tüm çalışma arkadaşlarına selam ve teşekkür ederim.

Bu, kişisel bir yazı. Bir veda. Hem kişisel yaşamımın hem bir medya kuruluşu-nun 18 yıllık döneminin sonu. Kâğıtın Radikal'ın sonu. Öntünden film se-ridi gibi geçiyor her şey. Filmlerin bana kalarlar içinde aktarıldıklarını aktarmayı deneyeceğim, sabrınıza şaşıp.

Ali Topuz
Radikal

egemenler lehine belirlemesi için yapılandırılmıştır. Ve isini yine efsanedeki gibi yitici 'kral' lehine, ege-menlik piramidinin hep bir üst noktasında olan-ların iskenberi ve ke-seleri lehine yapması için kurulu, buna zorlanır.

Yaklaşık 20 yıldır gazete mutfaklarındayım. İyi olduğunı düşündüğümüz, övülen bir ise katkı sağladığımda doya doya sevinmeyi basamadım. 'Kurtarılan' bir isin yanında, en az bir cinayet yatıyor muydu? Ayda 30 genci kurtarabil-dimizi öne sürerek kadar bece-riki değildik, nasıl buna inanacak kadar safdıl olalım? Östelik temiz dini olmak ya da ileryi görmek gibi yeteneklerin edindilmesi için gerekli toplumsal, kültürel imkânların özenle üretilip korunduğu bir ilimde değiliz.

Bir gazete, bir medya işletmesi, yayınlanmasının parçasıdır. İçin-deki gazeteciler ne kadar çırpınsa çırpınsın, total medyaya belirleyen öğelerin, ekonomik patronajın, si-yasal patronajın ve hukuksal uzan-ının imkân ve kısıtların dayattığı bir vasatı aşamaz. Aşabilesini için 'iyi gazetecilik kuralları'na uyumu sağlayacak ve koruyacak güçler ge-reklidir. Temiz kalp ve ileryi görüş-yeteneginin hem var olması hem is görülmeli,

demokrasiye katkı yapabilmesi için diğer demokrasi güçlerinin desteği ve işbirliği şarttır. Özetle, mutfaktan görünen, dışarıdan görünen çok çok farklı degil.

Dördüncü gücün sahibi

Fikir özgürlüğü, ifade özgürlüğü, bilgilendirme hakkı, ediyatıvı bagimsiz-lik, sansürsüz yayıncılık filan, icten, göntünden gelen güzel, tatlı, halis ar-zularla herkesin üstünde anlaşıtı kerameti kavramlar değil ne yazık ki, zamanla öğreniyor insan.

Özgürlük daima bir bedene aittir: Ekonomik egemenlerin ve siyasal egemenlerin güçleri sınırlanıp geri-letmedikçe, onlar aleyhine olacak bir özgürlük kullanıma hayalden ibaret. Buna bir de hitap edilen, elne, kulagna, götüne ulaşan 'kamu' nun hem bu medya denilen müesseseye ve hem de onun sahiplerinin belirdiği bir kamu olduğu gerçeği ekler-sek hayal daha da siliklesir. 'Medya' cünkü bir zihin belirdiği arca ola- rak, evde, okulda, kasılda, camide ve fabrikada ağır çekicilerle dövlün zihinlerin üstüne, hesipin eksik bırakıtıvı tamamlayacak ya da de-vamını onları getireceği balyozlar çeki iner. Bu görevi ila etmeyenler de sokakta, bürda kurbanırlar, olmadı gazeteyi havaya ucuurlar. İy bil-di-gimiz gibi 'iyi medya' düsmankıtan fazlasını göremez bu ilimde.

Pierre Bourdieu, televizyonun uy-guladığı simgesel siddetin mekaniz-malarını açığa çıkarmaya girişirken sunu saptar: "Simgesel siddet, ona maruz kalanları ve aynı zamanda da çoğu kez ve aynı zamanda sessiz suç ortaklığına ve her iki ta-rafın da onu uyguladıkları ya da ona maruz kaldıkları bilincinde

demokrasiyi sandıktan çıkan istedi-ğini yapma hakkı olarak güzele ta-nımlamas olan yerde sorun olmaktan çıkar, suca ve suç ortaklığına dö-nüşür. Çalışma hakkının hiçbir güvence altında olmadığı, çalışma koşulların her bakımdan angarya yasağına alay için düzenlenmiş gibi acmasız olduğu yerde 'ediyatıvı bagimsizlik', işsiz yasayabilmek gücüneyle eşdeğer olur. Fakat zaten işsiz kalma gücüne sahip olan kişi neye çalışsın? Ekono-mik patronun ve siyasal patronun çıkarlarını her zaman örtüttüğü çalışma hayatı, ancak Soma gibi kan dunduran, gizlenmeye ve siyaseten kullanışlı duyulgar üreten ölekte çalışanlara üstününde habersizme imkân bulur, her yıl en az dört So-ma'nın yansıyor olumsuz gizlemen en iyi yolu da bu düzenden vazgeçme-dir.

Bütün bunlar konvansiyonel medyanın tasdikı kötüllüklerin bazı görünümlerine yeridir. Simdi yeri medya yurttur. Medyam değişiyor. Harold Innis hakkı ise çok büyük değışiklikler göreceğiz. Gutenberg galaksisi başka bir galaksiye dö-nüşüyor. Egemenerinin de emekci-lerinin de meğdullarında habersizme imkân bulur, her yıl en az dört So-ma'nın bilmediği bir galaksiye.

Fırtına gelir

Bu dönüşüm, dijital dönüşüm rüz-garı, daha fırtınasını göstermedi. Bu fırtınada iyi habercilik, iy gazetecilik, iy yayıncılık için imkânlar çok degil. Örneğin, 'yazar' ı yaratan Gutenberg galaksisi, yerini herkesin okur ve yazar olduğu dijital galaksiye braki-yor. Fakat işin ayrı, bilim belirleyen gücünün örgütlenmesi ve konumlan-masında.

'Kahramanlıklarımızla' övünme-nin manası yok, bir gün mandır olacaksa da ancak daha kaçırılmıs çocukların Dehhak'ın sarayını yerle bir etmesiyle olablir, o halde elden geldiğinde 'kurtarabildim'iz' kur-tarmaya çalışmaya yazgılıyız. Er-mâyî ile Kermâyî buğıntı koşullarda kendilerini kurtarabildir miydi, kusakları, 'iy gazetecilik' diye bir şey mümkünse, cahlema koşulları, devleti ve sermayeyi frenleyecek kural ve kuramlar gerekcek: 'iy gazetecilik' mücalesi, bu kosal ve kuramları da mücalesi olmak zorunda.

★ ★ ★

Kişisel bir yazı dediğim. İyi bittire-yim: Bana meslekte bir dag olduğunı farklı farklı tarz ve ifadelerle gösteren Reha Mağden ve Haluk Ay-tün'in aziz hatıralarının önünde, tüm çalışma arkadaşlarına selam ve teşekkür ederim.

Radikal dijital alemde sürfünü sür-dürecek. Ben ise bildiğim yola, bildi-gim yordama devam edeceğim. Hoşça kalın.

★ ★ ★

'Şahname'de ilk karaker: Temiz Dini Ermâyî ve İleriyi Gören Kermâyî. İli yoldas zalim Dehhak'ın sarayının mutfakına girerler. Amaçları, zalimin yılanlarına her gün beynileri çıkar-ıtırı yedireliri ilk önce kurtarmaktır. Kavin nimen inimlenmektedir.

İlk ilk genc, getirildiğinde birini öldürürler. Diğerini 'Mamur olmayan yerlerde dolmasa sakın' öğütüyle başlara yollarlar. Öldürükleri genceyi değil, bir koyun beyniyle karıştırıp zalimin yılanlarını aldatmayı basarı-lar. Böylece her gün bir çocuğu öldürür, birini kurtarırlar. (Şahname, Firdavsi, Kabalcı Yayınları)

Ermâyî ve Kermâyî iyi birer insan mı? Her gün bir çocuk kurtarmas-olmalarına bakarsak, hayır diyemeyiz. Her gün bir çocuğu öldürüp beynini zalim kralın yılanlarına yem yaptık-larına bakarsak, zorlanırsız. Efsa-neler acmasız kalır, fakat acmasız fikirler ilham etmezler, o acmasız-lık acını yerini bulmazsa sağ-layabildir hatta. Hasılı, Ermâyî ve Kermâyî, sağ iyiliğin ahlaki ve ruhani nimetlerine şaşımadılar diye, sağ körlüğün yaftasına mahkûm edilemezler; fakat üzerlerine aldıkları ağır yükü, cinayet yükünü görmedenen gelecek masum azizler de ilan edilemezler.

Zihin belirleme aygıtı

Medya, beyin çıkarıp pi-sirmez ama yine beynine ilgili bir is yapar, malum, zihin belirler. Zihin belirle-yici aygıtları da kralar ve adamlar basbos bırak-mazlar. Modern medya, sadece Türkiye için de değil, tam da en basarılı olduğu yerlerde, zihinleri ekonomik ve siyasal

Radikal, 24 Kasım 2012'de Cumartesi Anelleri'nin 400'üncü oturumunu masnetine taşımıştı.

Hani öğlen cumayı kılıp akşama dem çekecektik!

Farklı uçtaki insanlar bir araya gelecek, önce cumayı kılacak, akşam da dem çekecektik. Arkadaşlarım içecek ben de ünlü Arap şairi İbn Farız'ın şu beytini terennüm edecektim: Biz sarhoş olduğumuzda daha üzüm yaratılmamıştı.

2006 yılının kasım ayı sonlarında Kitellî'deki Hürriyet binasının içeride atınımsı 10 yıl çalıştığım mahallede "Bu kadav yer, yeni dünyalar keşfetme zamanı" diyerek ayrılış, 1,5 yıla yakın bir kozmopolit kültür deneyimi yaşadıkta sonra yeni mahalledeki hayata başladım. İlk zamanlar benim için her şey oldukça karmaşık. Hayallerim, umutlarım yükseltti ama görüldükleri, yasadıkları, duyuldukları beskeydi.

Ben eski mahalle ile yeni mahalle arasında bir sentez arayışındaydım ülkedeki diğer farklılıkları. Türkiye'nin yıllardır çözemediği kronik bir sorun vardı. Kendimce o soruna bir çözüm de bulmuştum. Hürriyet binasında başörtülü bir çalışan olduğu zaman Türkiye'nin bu sorunu da kendiliğinden çözülmesi olacaktı. Benim umut ettiğim bu sentez o zamanlar, eşik ve yeni mahalle arasında değil de eski mahallenin adı konmamış olsa da birbirleriyle yoldan barışmamış iki delikanlı arasında da yaşanıyor. Siyaset ile cemaat arasında.

Benim yurtdışında geçirdiğim bir buçuk yıllık dönemde ülkede çok şey değişmiş görünüyordu. Eski mahallenin iki delikanlı isbirliği yapınca atmosferin rengi de baskılaşmıştı. Eski mahalledeki barış havasının iki mahalle arasında da yansımasını umuyor ve bekliyordum. Ümitliydim. Yıl 2007. Eski mahallede bir arkadaşla sohbet havasındaydık "YOK sistemini ne zaman değiştireceksiniz?" diye sormuştum. Cevap beni şaşırtmıştı: "Neden değiştirelim ki? Nasıl olsa orayı e geçirdik." Bu, uzun sürecektir bir dönemlik ilk belirtisiydi. Aynı zamanda ümitlerimin ilk kırılma noktası. Yoksa demokrasinin bir amaç değil de araç mıydı? Düntün mazmunları ve mağdurları kırdılar herkesin güldükten sonra itekileri kucaklarına yerine geçirmiş intikamı peşine mi düşeceklerdi?

★ ★ ★

Yıl 2008. Eski mahalle kültürüyle bezenmiş birik bir dostluğa yemektir. Söz dönüp dolup belediyenin işlettiği tesislere geldi. Geçmişte iki icmeyerlerin girmedikleri tesislere, bugün iki icenler gireliyordu. Sanırım

Muhittin Danış Radikal

ben hayal dünyasındaydım. Dostuma sormuştum: "Bir başka yol mümkün değil mi? İcenler ile icmeyerlerin bir arada olması mümkün mü?" Aldığım cevap ümitlerimin bir parçası da koparıp atmıştı: "Baskı bir yıl asla olmazdı. Hic icenlerle icmeyerlerin bir arada olur muydu?" Oysa ne güzel ümitlerim ve hayallerim vardı.

★ ★ ★

2010'un Eylül ayı. Önemli değişiklikler içinde anayasa paketi referandum geliyor. Toplum bölünmüş durumda. Eski mahalledeki, ittifağı zirve noktasına varmıştı. Siyasete bulaşmamış gereken bir canla, kapı kapı dolayıp o yistiyor. Bunun Türkiye'deki değişim ve dönüşüm için büyük bir fırsat olduğu inanıyor. Bir kesim de "Yetimez ama evet" diyor ve tepki çekiyor.

O zamanlar bir yazı yazmıştım, "Erdogan'a ragmen evet" diye. Ve sonra altını çizmişim: "12 Eylül'deki referandumda oylayacağımız sadece anayasa değişikliğidir. Kimse 13 Eylül sabahı bambaşka bir Türkiye beklemesin. Türkiye yine uzun yıllar alışık olduğumuz çelişkileri, krizleriyle, yarım yamalak demokratik kültürüyle 13 Eylül sonrasında yoluna devam edecektir. 82 Anayasası'na

evet verilmesi yönünde telkinlerde bulunan İslamcı kanaat önderlerinin bugün referandum Türkiye için hayati-mesnet olarak görecektir deredeceki hüviyetmelerini doğru bulmuyorum. Referandum daha farklı boyutlara taşıyarak 12 Eylül günü, umre için bile olsa sandık başına gitmemek, evet dememek büyük evbaldır" diyen bir analayışın vereceğim" evet'i gölgelemesini ise vicdanın reddettiğum."

Yıl 2014. Kaderin garip bir cilvesi. O referandumun getirdiği değişiklikler sonucu aynı günde iki önemli gelişme yaşandı Türkiye'de. 12 Eylül'ün mirasları Kenan Evren ve Tahsin Sahinkaya müebbet mahkum. 230 Balyoz sanığı da tahliye oldu. O gün bir şekilde 'evet' diyenleri estirenler 2014'tün haziran ayında o anayasasını getirdiği bireysel başvuru hakkıyla gelen tahliyelerle bakıp bugün ne düşünüyorlar acaba? Ya da 12 Eylül referandumunun Türkiye'yi geri döndüştürmeyen bir yola koyacağını savunmaları, o yolda ittifağı kuranlar bugün gelinen noktadan ne kadar mutlu?lar?

Ne denimsizler sahi? Demokrasinin bir araç mı? Siz aralar geçirdiğiniz belansı ayar çekmek isteyen çok olur.

★ ★ ★

2006'nın kasım sonlarında büyük ümitlerle ayak basmıştım yeni dünyaya. Ümitlerim dev bir buzdağı

gibiydi. Kahrolası küresel ısınma işte. Buzdağı eritti. Küçük bir parça kaldı. Onu bir şekilde korumam lazım. O nedenle de sıcak sulara geldi, soğuk sulara dümün kurma vakti.

2006'da bir hayalim vardı. Farklı uçtaki insanlar bir araya gelecek, önce cumayı kılacak, akşam da dem çekecektik. Karşımdaki arkadaşlarım içecek ben de ünlü Arap şairi İbn Farız'ın şu beytini terennüm edecektim:

"Biz sarhoş olduğumuzda daha üzüm yaratılmamıştı." Bu hayalimden vazgeçmiş değildim. Aradığım dostları da buldum. Şimdi tam vakti.

Ben, Ali ve Ömer, önce cumaya gideceğiz. Akşamına da dem çekmeye. Kim bilir belki Osman'a aramızda katılır, okeye bile deneriz.

Ali kadehini kaldırarak ben de Niyazi-i Mısıri'den bir beyitle eşlik edeceğim:

Zat-ı Hak'ta mahrem-i
hayran olan anlar bizi
İlm-i sırda bahar-ı
bi-payan olan anlar bizi
Bu fena güzlarına tabii
olanlar anlamaz
Veçh-i baklı hüsnüne
hayran olan anlar bizi
Bir sol abdalın braktık
eynizinden salımsız
Yıldından sonuyup
tryan olan anlar bizi
Zahida ayak dururken
anlamazsın sen hiç
Cür'a-yı safı bizi
mestan olan anlar bizi.

Asalakların kaybetmesi için

Agustos 2009'da "Medya dünyası ve asalaklar" diye bir yazı yazmıştım. Yazıya "Evet, yazılı basın dünyada kan kaba bediyori" cümlesiyle başlamıştım. Hic habere ve haberciyatı yurumadın yazılı basından beslenen 'asalaklar' dan duyduğum rahatsızlığı dile getirmiş ve bir uyarıda bulunmuştum.

"Yazılı asalaklar" şunu bilmeliler ki, onların kendi başlarına yasmaa ihtimalleri yok. Yaşamlarını borcu oldukları yazılı basının ölümlü olanına da ölümlü demek! Aradusu 5 yıl geçti. Bu süreçte neler mi değişti? Yazılı basında kan kaba bediyori. İnsanların haberi kâğıttan değil, dijital ortamda okuma alışkanlığı pekişti. Haber-

clige olan yaturım azaldı. Ancak umut işığı yok değil. İnternet medyasında gelecekte de var olmayı düşünener haberciliğin önemini kavrayarak ona göre adımlar atıyor. Ben de geleceği dijitalde gördüklerimden. Laf aramızda eskiden hafta sonları en 4-5 gazete alıp tek tek sayfalarını çevirirdim. Şimdi ise ben yaşadığım gibi gazeteler elektronik ortamda bilgisayarımıza iminmiş oluyor. Tek yapmam gereken tılamak.

Ancak benim kaygım hâlâ geçerli. Bizler haberciyiz. Bu mesleği yatacağın olanları da habercilerdir ve haberciler. Radikal'ın bu günleri taşıyan da haberciler oldu. Tesellim o ki, sevdiği dostum, başanlı gazeteci Ömer Erbil ve yetenekli

haberci ekibinin Radikal'e üretim yapmaya devam edecek olmaları. Ümidim odur ki, bu genç ve yetenekli eldin 1. deredece koruması gereken SİT alanı olarak ilan edilmesidir.

Çalkantılı son dört yılı baktığımda iyi ki Radikal vardı ve ne mutlu bana ki Radikal'de çalıştım diyorum. Sanırım çabılabileceğim yegane yer de burası olurdu. Bu süre zarfında yolculuğum az veya çok kesintisiz tüm çalsına arkadaşlarımla teşekkül ediyor. Onlardan çok şeyler öğrendim. Artık Radikal.com.tr'nin sadık bir okuyucusu ve destekçisi olacağım.

Ve son teşekkül. Tabii ki Eytup Can'a.

Anneme 'toplum' mühendisi' olduğumu söylemeyin!

Ben yeni bir Radikal yazarı, en başından beri Radikal okuruyum. Kâğıda basılmış son Radikal. Okuru olarak hüzne çağırıyor beni.

Ahmet Mümtaz Taylan Radikal

Çocukları her halini sevenim. Özellikle sori sorma hallerini. Sori biçimde ve aka gelmeyecek sorular sorarlar. Eğer siz de sormaktan, yani akama-
tan kaçmayan biriyeniz soru-cevap döngüsü nefis bir ilişki geliştiricidir. İlk ayağı üstünde doğrulup **"Bu ne"** sorusunu

sorduğu ilk gündün ya yana kızım Ayşe'nin her sorusuna yanıt vermeye özen gösterdik. Yanıtlayamadığımız sorulara salite cevaplar ürettik, basımızdan savmдық. Başa baskıyla tanışmışın ermeklecin elimizden gelen gayretti esir gemedik. Okul kapılarında düştüğünde başını karnesine değil, soru sormaktaki sürekliliğiyle bakarak çıktık.

Simdi on altı yaşında -bence on bes yaşında ama kendisi **'on altıyım'** dediğini on altı diyor, nasılsa yirmiden sonra da küçülmeye başlayacak- artık sori sormay, soru gelamay, bir davranış biçimine dönüştürdük-günü görmetken mutluym.

Giderek daha katmanlı sorular sorar oldu elbet: **"Okuma biçimi ne demek? Gerçekte halikattı arasında fark nedir? Doğu-Batı diyor, biraz tuhaf değil mi? Neye, kime göre Doğu-Batı diyor? Neden hayat çoğun-halka can sığmaz?"**

Cevabı zor sorular! Çoğunun cevabını ben de aramak-tayım. Neye ki baka denen eliksidi bireyin, her soruya yanıt verebilen bir arama motoru olmadığını biliyor da o cevapları birlikte arıyoruz artık. Her birine cevap bulamasak bile bir-birimizi anlayacak, daha derinden tanımamız sağlayacak bir vesileye dönüştürüyor soruları.

Ben elinizdeki kâğıda basılı son Ra-dikal'e yazı düşündürken, saçın isaret parmağında dolayarak sokuldu yeni: **"Baboli: Toplum mühendisi'li diyor-lar, tam olarak nedir bu?"**

O yersiz ve rutin **"Annene sor yavrum!"** sakasını yaparak vakit kazandıktan sonra: **"Sosyal düzeni kurmak ve geliştirmek üzere, toplumun tümü veya bir bölümünü, belli gün bir kime veya bir mesele hakkında ortak bir algıya yönlendirme projelerine toplum mühendis-liği oluyor"** cevabını verdim.

Teşekkür edip uzamadıysa yeni sorular gelecek demektir. Nitekim bir nefes sessizlikten sonra: **"Yani toplum ne düşüneceğini**

bilemiyör, birileri onu ortak bir algıya yönlendiriyor? Güzel bi şey mi bu? Bir de kim ki bunlar? Yani toplum mühendisleri... Kimler?"

"Gerçekten annesini mi göndersem?" diyen ic sesini bastırıp sohbeti yoldı verdim. Yapakıcı bir şey yok. Tırmalayacağız artık. "Sivil toplum örgütleri, devlet, siyaset, eğitim kurumları, yazılı ve görsel medya, reklam sektörü filan... Bu yapıların her biri birer toplum mühendisliği öznesi."

"Sence iyi bir şey mi bu toplum mühendisliği?"

"Güzel ve doğru bir biçimde işle-yilebileceği kuşku yok. Yani ortak yaşama kültürünü geliştirmek, toplumsal barışı güçlendirmek için işle-tilebilir. O zaman 'güzeldir, doğrudur' diyebiliriz."

"Mesela?"
"Mesela: farkındalık yaratma-
değirmiş faaliyetlerin tamamı, toplum mühendisliği'nin alanı. Bütün enfor-masyon olanaklarını devreye sokar-
k, toplumu depreme karşı tedbirli olma-yra, dize yataklarına ev yapma-
ma, ucuz maliyet telasına düşerek ölüm-cül tehlikelere karşı açık hale gelmeyeceği yönlendirirsin."

"Baska?"
"Organ bağışının önemi ve gereğini anlatırsın. Kız çocukların eğitim haklarını gasp edilmesini önlemeye çalışırsın. Ne bileyim, küçük yasta evlendirilip hayatları karartılan çocuk-
gelnleri kurtarabilirsin."

"Baska?"
"Kadına şiddetin önünü alabilirsin. Sporlu kütürden, sıkiden temizlersin. Doğayla dost enerji kaynaklarını kullanı-mı ve üretiminin destekleyebilir-sin. Egitimde, sağlığta first eşitliğini önünde-ki engelleri kaldırırısın."

"Baska?"
"İş barışı ve güvenlinin zedelen-memesi için hem işveren hem çalışan haklarını dengeli ve adil biçimde koruyan kollayan bir çalışma hayatı inşa edebilirsin. Ağzolu tüccarı ceza-landır, adil ve temiz kazancı yürek-lelendirirsin. Bu ve benzeri insan odaklı uygulamaları yurttaşların yaşam standartını yükseltir, toplumsal düze-ni kurumlasma aşamaları için alimaları teşvik eder. İşte o zaman her şeyi devletlen beklemeye..."

"Baska?"
"Bir kere daha başka dersden an-nene yollarım."

"Kızma baboli! Peki anlattığın gibi işliyor mu bu toplum mühendisliği?"

"Emim değilim. Az önce sıraladığım alanlarda memleketin haline bakınca toplum mühendisliğinin toplumun çoğunluğunu hayırına çalışmadığını ya da tam tersi yönde çalıştığını düşün-mekten kendimi alamıyorum."

"Mesela?"

"Mesela: siyaseti Siyaset; insanlığın birlikte yaşama kültürünü kurmak, geliştirmek için icat ettiği bir enstrü-man. Ama bizde de dünyanın başka bazı coğrafyalarında da daha çok ayırsamın, kutuplaşmanın, toplum-sal gerilimin öznesi haline getiriliyor siyasetçiler tarafından. Siyaset haya-tımızın küçük bir parçasıysan sandı bütünüymüş gibi her davranış, tutum ve kararımız baskılayan bir canavara dönüştürüyor. Güzel mi bu?"

"Değil. Baska?"

"Eğitim mesela! Parasız çok ola-nın kalitesi eğitim alıdır, parası daha az veya kıtısı olanın eser miktarda edinebeldiği bir mala dönüştü. Oysa gelişmiş toplumların ortak nitelikle-rinden biridir eğitimde fırsat eşitliğı. Eğitimde özel sektörün payına it-tirizmiş çok ama ishepten ticarete dokuldu. Çocuklarımız geleceğe yönelik hayrın bir yatırım yaparın alacağımız çocuklarımızı iyi ocullara gönderelim derken, doymak bilmez eğitim enstrafının kölesi haline geldik. Güzel mi bu?"

"Değil. Baska?"

"Tip yani başka mesela! Devlet ku-rumları bu iş beceremiyor, kişi mi özel sektör yapısın? Önermesinde öyle ki-na dilidik ki bir kısım sağlaktı hacız haray-tımız ipotek altına alın ken kurbanlık koyun gibi basımız uzacları olduk. Tıra-gımız dönse beş ayı tahli yaptırıp, bil-mem kaç makineye girip film çektiyord-
duk. Gelişmiş ülkelerin yasakladığı ilacları yutuyoruz az evce. Eskiden bir ince hastalık vardı filmlere konu. Simdi büyük kentlerde yaşayan her kentinlin sepiş beğenip sahiplendiği psikofilyik rahatsızlıklar türed. Hepsi-nin ayrı bapı var yitip oturuyorusun. Ne kadar para harcarsan o kadar dert sahnı oluyor. Bir de kime diyor kime kısmet' sektörü var ki ona hiç girmiyor-un. Bütün büyük kentler müziki mi?"

"Değil. Baska?"

"Beni delirtmek için turmadan 'baska' diyor olablir misin acaba?"

"Afedersin baboli! Eee daha?"

"Dahası: medya! Günde ortalama 5 saatını TV karşısında ruher ve fiziken obezleşerek geçiriyor. Az reklam seyret, rezdansa olamazna kız verilmeyeceği duyusuy verileşsin içine. Bir önceki karısını döverek öldürüp, yenisini evliliği programında arayan herfilri seyrediyoruz ağzımız

bir karış acık. Yok havuz medyasıydı, yok yandaş medyasıydı; derken biz-
rimizin okuduğu gazetelere düşman olduk. Kiri! Siyaset-ticaret-medya üçgenlerinin ic acılarının toplamından fal bakar oldu. Güzel mi?"

"Nasıl?"

"Evet o sonucunca yersiz metafor oldu galiba!"

"Bağlamak ister misin baboli?"

"İsterim kırtırım ince gülü! İste biz bu 'sek sek sektörleşme, bel bel globalleşme' sürecini tam da toplum mühendisliği projelerinin hedef kitlesi olarak yapıyoruz. Ancak; benim bu toplum mühendisliği meselesindeki kuşku ve şikâyetlerim, olgunun öznen-sinden çok bizzet uygulamasından kaynaklı, unutmayalım."

"Nasıl olacak bu da durumu fayda-mıza çalışır hale geteceğe peki?"

"Güzel soru! Galiba saç sarmak-tan, soru-gulamaktan vazgeçemeyerek basaracak-bunu. Bireyin önemi ve gücünü unutmayacak. Birileri iyi bir tribüne telemeye çalışıyorsa, hemen bilimsel süphedilmişli devreye sokacak. Süriye katliamına konusunda kararlı ve iradelli olacak. Çünkü bilim, akıl yalnızızın müküllüdür, saltürde ask olmaz!"

"Ene havrak başlıdan habus!"

"Teşekkür ederim. Arada bir düz 'baba' diyorsun ya, o da çok hosuma gidiyor!"

"Teşekkürler babışol!"

"Uzarsan Radikal'e son yazını ya-zacağım."

"Aaa buralıyör musun? E daha yeni başlamıştın!"

"Bakırmıyımın. Gazete bir daha kâğıda basılmıyacak. Bu son sayı! Bundan böyle internete devam. Doğru-su elimde gazete tutmayı özleye-ceğim. Sektözlük kokusu, bas ve isaret parmağında bulasan mürekkep olma-yacak artık!"

"E ben internetten okuyordum zaten! Dert etme, yine yazacaksın, yine okuyacaklar belirdi!"

"Belki mi?"

"Saka yazıyam babam. Eminim okuyacaklardır. Ne yazacaksın son basıyca?"

"Henüz bilemiyorum. Yazacağım bi'seyler!"

"O zaman son soru: Öpeyim mi?"

"Op tabii! Ve sori sormaktan vaz-gecme kıtlen..."

Ben yeni bir Radikal yazarı, en başından beri Radikal okuruyum... Kâğıda basılmış son Radikal. Okuru olarak hüzne çağırıyor beni. Göcümş gariler bahçesinin en zarif çiçeklerinden Didem Madak'ın bir di-zesini fışıldıyor kulugağa o hüzün: **"Dünya artık bir daha hiç bir okul çılgın gibi koılmayacak mı?"**

GEZİ EYLEMLERİNİN SEMBOL İSMİ İÇİN 98 YIL HAPİS İSTENİYORDU

'Kırmızı fular'dan dağa giden yol

Gezi eylemleri nedeniyle 4 ay hapis yatan Deniz, PKK'ya katılarak, Rojava'ya gitti. Haberi doğrulayan anne, ülkedeki baskılardan yakındı.

MESUT HASAN BENLİ

'Kırmızı fular'ı kız olarak bilinen Ayşe Deniz Karacagil, bir veda mektubu bırakarak, 22 Mayıs'ta PKK'ya katıldı. "Ben oraya enternasyonalizmi savunan bir insan olarak gidiyorum. Aynı Deniz Gezmişler gibi" diyen Karacagil, en büyük dileğinin ise ailesine geri dönmek olduğunun altını çiziyor.

Antalya'daki Gezi eylemleri nedeniyle gözaltına alınan ve taktığı kırmızı fularıyla sosyalizm propagandası yapmakla suçlanan Ayşe Deniz Karacagil, yaklaşık 4 ay Alanya Cezaevi'nde tutuklu kaldıktan sonra geçen şubat ayında tahliye oldu. Temmuz ayında Gürcistan'a giderek üniversiteye kayıt hazırlığı yapan Karacagil, sürpriz bir kararla 22 Mayıs'ta PKK'ya katıldı.

Anne: Saygı duyuyorum

Anne Nüray Erçağan, 21 Mayıs'ta ailesine bir veda mektubu bırakarak, İran'a geçti. Hürriyet'e konuşan anne Nüray Erçağan, "Kızım gideceği konusunda bilgim yoktu. Deniz'in kararına saygı duyuyorum.

Bu devlet, bu sistem, çocuklarımızın özgürce yaşamalarına izin vermiyor. Çocukum Gezi olayları nedeniyle 4 ay cezaevinde kaldı. PKK üyelerinin kaldığı kıştıya gitti. Orada empati kurdu" yorumunda bulundu.

'Denizler gibi..'

Deniz Karacagil, 21 Mayıs'ta annesi ve kız kardeşine bir mektup bıraktı. Karacagil, neden PKK'ya katılma kararını aldığını detaylı bir şekilde anlattı: "Bu name, elinize geçtiğin-

de ben Rojava topraklarına varmış olacağım... Oraya enternasyonalizmi savunan bir insan olarak gidiyorum. Aynı Deniz Gezmişler gibi... İyili biliyoruz ki, biz gibi insanlar TC kimliğinde yazanlardan ibaret değil. Hiçbir zaman da o kalıba sığmadık. Yok edilen insanlardan önce yok edilen 'insanlığı' korumamak' şziden ricamdır ... Kız kardeşimle denize para atarken benim tuttuğum dilek size geri dönebilmeği. Ve öyle ya da böyle benedim size geri dönecektir."

4 bakan için 1 yıl daha beklenecek

Haklarında yolsuzluk ve rüşvet iddiası bulunan 4 eski bakan hakkında kurulmasına karar verilen soruşturma komisyonunun, Meclis'in tatilte girme nedeniyle çalışmaya başlama olanağı kalmadı. Seçimler nedeniyle komisyonun 2015'e kalması bekleniyor. (NİYATLI BAKANCA/ANKARA)

Hanefi Avcı da tahliye edildi

Anayasa Mahkemesi'nin 'ihlal kararı' kararı Yargıtay 9. Ceza Dairesi, eski emniyet müdürü Hanefi Avcı'nın tahliyesine karar verdi. Başsavcılık Avcı'nın tahliyesi yönünde görüş bildirdi. Yargıtay 9. Ceza Dairesi heyeti de Avcı'nın tahliyesine karar verdi. (ANKARA/RAHBER)

OSTİM'de de suçlu yok!

Ankara'da, 2011 yılında OSTİM'de 20 kişinin ölümüne sonuçlanan patlamada, bilirkişi raporuna göre kusurlu bulunan dört bakanlığı yetkilileri hakkında soruşturma izni verilmediği ortaya çıktı. Üstelik kararın iki yıl önce verildiği ve yeni teklifi edildiği anlaşıldı. (SİMALI SİYASAT/İSTANBUL)

Önce Anıtkabir sonra ziyaret

Anayasa Mahkemesi'nin 'hak ihlali' kararının ardından Anadolu 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından öncelikle aksam tahliye edilen Balıoz davası subayları dün önce Anıtkabir'i ziyaret etti. Subaylar daha sonra dava sürecinde yaşamını yitiren silah arkadaşlarının mezarlarını ziyaret ederek, dua ettiler.

“Basılı” nüshasıyla son kez okuyucusuna ulaşan Radikal, dijital ortamda ekonomik, politik ve toplumsal kanaat oluşumundaki önemini sürdürmektedir.”

Metin Ercan

Retrospektif

Bugün Radikal son kez 'basılı' olarak elinize ulaşıyor. Dünyada yeni teknolojilerin gelişimi, yazılı, sesli, görsel medyanın tüketiciye ulaşma biçimini zaman içerisinde değiştiriyor. Müzik türlerinin sunumunun, vinil plaklardan, manyetik kasetlere, CD' den mp3 dosyalara ulaşan sesli gibi, yazılı medya da artık güderek dijital ortam üzerinden takip ediliyor. Dünyaca ünlü Newsweek dergisi de Aralık 2012'den sonra basılı edisyona son vererek, sadece dijital ortamda sunulmaya başladı. Dijital ortamda ulaşılın kitle basılı nüshanın ulaşabileceği kitle den çok daha geniş ve zaman ve mekan sınırlı tanımıyor. Yazılı basını ve eserleri dijital ortamda takip etmek, çevresel sorunları önlemesi açısından da hassasiyet gösterilmesini sağlıyor.

Konu yelpazesi

Önemli bir dönüşümün olduğu bir günde, ben de kendi şahsıma, Radikal'ın 'basılı' edisyonunda geçirdiğim 13 seneye doğru bir bakış sürmek istiyorum. Bu süre zarfında yazdığım haftalık yazıları sayı - bu yazıyla birlikte - 660'a ulaşmış. Örneğin 'Big Mac Endeksi' ile ilgili yazdığım bir yazıda bahsi geçen, o tarihte daha yeni eğitime başlayan ve şimdi yurtdışında eğitimini sürdüren oğlum Ege'ye, ekonomi ve finans konularındaki sorularında, öncelikle eski yazıları okumasını öneriyorum. Bu 660 yazının ortaya çılcma sürecinde de bir dönüşüm oldu. Para ve bankacılık hocası olmamdan ötürü ilk yıllarda daha çok güncel finansal ekonomi gelişmelerinin üzerine yazıyordum. Zaman içerisinde ise kur, faiz, enflasyon üçgeninden çıkarak; ekonomik kalkınma, sürdürülebilirlik, finans ve sermaye piyasalarındaki yenilikler, küresel ekonomik trendler, istihdam gibi daha geniş yelpazedeki konulara ağırlık verdim. Bu konulardaki yazılarda bir taraftan akademik ve analitik çalışmaların bulgularına ve getirdikleri kavramlara yer verirken, bir taraftan da bir bulgu ve kavramların küresel ve ulusal ekonomi ve toplum üzerindeki güncel yansımalarını bahsetmeye çalıştım. Ekonomideki

ciinsiyet uçurumundan, Türkiye'nin enerji bilançosuna; altın piyasasının dinamiklerinden, ekolojik ayak izine kadar çok farklı alanlara değindim. 'Ülke varlık fonları' gibi kavramların gündeme gelmesinde payım oldu. 2007 yılında patlak veren ve yıllara yayılan küresel krizin gelişimini, derinleşmesini, atılan politika adımlarını ve krizin durulmasını, her aşamada analizlerle belgelemeye çalıştım. 2006 yılında yazmış olduğum kayıt dışı ekonomi ile ilgili kitabımla birlikte, bu alana da eğilmeye başladım ve dünyadaki başarılı politika uygulamaları örneklerini sundum. Son bir yıldır üzerinde çalıştığım, Türkiye'nin kalkınma stratejilerine ilişkin kitabıma paralel olarak, Türkiye'nin gelişen 'bir ekonomiden' gelişmiş 'bir ekonomiye' nasıl tırpı edilebileceğine dair çeşitli analizler ve stratejiler geliştirdim ve bunları paylaştım. Bu çerçevede, rekabetçilik, toplam faktör üretkenliği, küresel değer zincirleri, marka değeri, üretim sofistikaşyonu ve ekonomik karmasılık, finansal merkezlerin artan önemi, beseri sermayenin gelişimi, bilgi sermayesi, küresel sermaye piyasaları ve oyuncuları, ulusal yenilik sistemleri gibi farklı alanlarda dünyanın ekonomisinin geldiği yapsal boyutu, seyrini ve Türkiye'nin bu alandaki konumu, gelişimi ve vizyonuna uygun önerileri aktarmaya çalıştım.

Radikal'ın günci

Bu süreçte, arıv amaçlı olarak basılı nüshaları da biriktirmekle birlikte, dijital mecraanın getirdiği karışıklık etkileşimin öneminde şahid oldum. Okuyucularından gelen yorumlarla, yazılan konuların üzerinde teklardan düştüğüm, yeni bakış açıları geliştirmek, görüş alışverişinde de bulunmak imkânı doğdu. Bu etkileşimde farkettim ki, Radikal, topluma önemli rollerde bulunan, iyi yetmiş ve kanatları geniş olan komunalıdaki 'beyin gücünün' yakından takip ettiği ve önem verdiği bir fikir paylaşım platformu. Radikal, dijital platformda devam edecek olan varlığına da, bu görev ve misyonu devam ettirecektir.

■ mercan@boun.edu.tr

Nakliyeciliğe İŞİD zammı

Türkiye'nin ikinci büyük ihracat pazarı Irak'ta İŞİD terörü sonrası işler tersine döndü. Günde 2000 tır giriş çıkış yaptığı ülkeye şimdi 1000 tır giriyor.

BURAK COŞAN / CEYHAN KUBURLU / SEBNEH TURHAN / TAYIP CAY

Türkiye'nin en büyük ihracat pazarları arasında yer alan Irak'ta, Irak Şam İslam Devleti'nin (İŞİD) terör ihracata darbe vurdu. İŞİD'in kontrolüne geçen bölgelere gönderilen ürünler Kuzey Irak'ta depolarda beklerken, tasımacılık yapan firmalar da İŞİD kontrolünde olan bölgelere nakliye yapmak istemiyor. Çok az firmının bölgeye tasımacılık yaptığına ifade eden yetkililer onların da çok yüksek ücretler talep ettiğini söyledi.

Bölgede tasımacılık yapan firmaların diken üstünde olduğunu duyuldu. İŞİD'in Irak'ta depolarda beklettiği ürünleri Kuzey Irak'ta depolarda bekletti. Derneği Başkanı Cetin Nuhoglu, yaşananların büyük sonucu olarak tasımacılık ücretlerinin arttığını, ancak İŞİD kontrolindeki bölgelere tasımacılığın neredeyse durduğunu söyledi. Tır Disisleri Bakanlık'nın bölgeye tasımacılık yapılmasını yönünde uyarılarda bulunduğunu belirten Nuhoglu, "İŞİD tehditinden önce Irak'a günde 2 bin tır giriş-çıkış yapıyordu. Şimdi ise bu rakam 1000'e kadar düştü. Durumun daha kötü olmasından endişeliyiz" diye konuştu.

Fiyat yüzde 30 zamlandı

Habur'da bir kriz masası oluşturuldukları anılan Nuhoglu, "2 günde bir oluşturaların kriz masası toplantıları. Bölgeye gidip gelen kamyoncuların bilgileri alıyoruz ve Disisleri Bakanlık'la paylaşıyoruz. Olusturduğumuz Irak Çalışma Grubu bölge ile sürekli irtibat halinde" dedi. İŞİD

öncesi Irak'ta tasımacılığın ortalama 2 bin 500 dolar seviyesinde olduğunu söyleyen Nuhoglu, "Kuzey Irak'a gönderilen ürünlerin güneye ulaşması için taşınan ürünler arap ya da kür nakliyecilerle iletiliyordu. Artık onlarda söz konusu bölgelere gitmek istemiyor. Kilitlenmiş durumda" dedi.

Irak'ta 40, Türkiye'de de 20 sube ile hizmet veren ve 2013 Irak'a 300 milyon dolarlık ihracat yapan Taha Kargo Yönetim Kurulu Başkanı Emin Taha da son 10 günde croların yüzde 75 oranında azaldığını söyledi. İŞİD'in Irak'a girmesi ve Bağdat'ın etrafını sarmasıyla birlikte iki ana yolun kapatıldığını ifade eden Taha, "Ticari hayat felç oldu. Bölgesel Kürt Yönetimi topraklarına mal sevkiyatımız ve ihracatımız devam ediyor. Oradan Kerkük'e ve Musul'a mal gönderiyoruz. Ancak Tır tırın ile götürmüyoruz. Erbil'de Irak plakalı araçlarla yükleyip güneye gönderiyoruz. Yüzde 25-30 civarında maliyet arttı" diye konuştu.

Ürünler muhtaçlar

Ticari hacmin ülkede bir hayli düştüğüne vurgu yapan Emin Taha, "Ülkede alışveriş yapan insan sayısı çok azaldı. Aynı oranda gelen üründe azaldı. Bağdat'a gidecek ürünleri Erbil'de depolarda bekletiyoruz. Bölgedeki tehlikeyden dolayı insanlar gitmek istemiyor. Ancak bölge Tır ürünlerine muhtaç. 10-15 gün içinde işi biraz yavaş çözümlenmesini bekliyoruz" dedi.

Irak Başbakanı faturayı orduya kesti

IRAK ve Sam İslam Devleti (ISİD), Irak'ın idam edilen devrik lideri Saddam Hüseyin'in kurduğu El Mutana'daki kimyasal silah fabrikasını önceki gün ele geçirirken Irak ordusunda tüm generallerin emekliye sevk edilmesi kararı alındı. Irak Başbakanı Nuri El Maliki'nin ofisinde dün yapılan yazılı açıklamada, "Ülkenin içinde bulunduğu şartlar göz önünde bulundurularak ordunun yenilen yapılması cabadan çerçevesinde tuggeneral ve üstü rütbeli subayların tümünün emekliye sevk edilmesini kararlaştırdık" denildi. Tuggeneral altı rütbelilerin

de idari görevlerinden alınıp muharip birliklere nakledilmesi kararlaştırıldı. Kararı, Irak parlamentosundaki güvenlik komisyonu tarafından ülkedeki güvenlik krizine karşı savaş güçlerine duyulan ihtiyaç gözaltılarak alındığı belirtildi. Buna göre, tug-general altı rütbeli olan subaylar, ülkede oluşturan muharip birliklerde militanlara karşı görevlendirilecek. Bu subaylarla ilgili söz konusu açıklanmadı. "Yetenekleri üç ay boyunca değerlendirilmek üzere" ifadesi de yer aldı. ISİD'in hakimiyet kurduğu Ninova, Selahaddin, Diyala ve Anbar vilayetlerinden olan subayların kız

zanına direniz göstermeyerek militanların ilerlemesine yardımcı olduğu öne sürülüyor.

Fransa: Ulusal hükümet kurulmalı

ABD Başkanı Barack Obama'nın önceki gün, Irak'ta çözümün askeri değil siyasi yolla geleceğini açıkladığı, Irak'ta ulusal birlik hükümeti olmasını istediği, Maliki'ye veya Maliki olmadan, ilk kez bir teorist örgütün tüm ülkeyi ele geçirme teh-

didi yaşıyor. ISİD'in kurbanlarının kafasıyla futbol oynadıkları, görüntüleri gördükleridir. Eğer bu kesiler Irak'ın kontrolünü ele geçirecekse, bunun ne anlama geldiğini tahmin edebilirsiniz" dedi. Irak'ın işgalinden sonra ülkenin yeniden inşası için görevlendirilen ABD'li General Jay Garner ise Irak'ın içinde bulunduğu kriz için ABD'nin Irak'a göndermeyi planladığı 300 askeri danışmanını ise yaramaya çağırıyor. "Bizimle 2003'te Saddam Hüseyin'e karşı Kürtler savardı. Ben, kuzeydeki Kürtleri silahlandırdım ve kurtulmalarını garanti altına aldım" dedi. **IRAK/ABC, AN**

Mülteci rekoru

Birleşmiş Milletler dün savaşlar ve çatışmalar nedeniyle evlerini terk etmek zorunda kalanların sayısının 50 milyon astığını duyurdu.

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin (BM/MYK) dün yayımladığı rapor, mülteci sorunun alarım durumuna geldiğini bir kez daha ortaya koydu. Hükümetler, sivil toplum kuruluşları tarafından derlenen ve kuruluşun kendi kayıtlarına dayalı verilere dayanan BM/MYK yıllık Küresel Eğilimler raporuna göre, 2013'te iç savaşlar, çatışmalar ve şiddet olayları nedeniyle evlerini terk etmek zorunda kalanların sayısı, bir önceki yıla oranla 6 milyon artarak 51,2 milyona yükseldi. 51,2 milyon rakamı, 16,7 milyon mülteciyi, 33,3 milyon yerinden edilene, 12 milyon ilteci bekleyenleri kapsıyor. BM, mülteci sayısının ikinci Dünya Savaşı'ndan bu yana en yüksek seviyeye ulaştığını açıkladı.

AFGANLAR LİSTEDE BİR NUMARA

Son rakamlar, ülkesini ve evini

terk etmek zorunda kalan kişilerin bir araya gelecek oluşturanları toplumu, dünyada 26'nci devlet kadar büyükülke sahip olduğunu gösteriyor. BM/MYK raporuna göre 2013 sonu itibarıyla Afganlar halen dünyanın en büyük mülteci grubu, ABD işgali ve Taliban'dan kaçan 2 milyon 556 bini askın Afgan mülteci var. 2011 Mart ayında Beşar Esad iktidarına yönelik isyanın başladığı Suriye'de çatışmalar nedeniyle 2,5 milyonu askın kişi ülkeyi terk etti. 6,5 milyondan fazla kişi ise ülke içinde göç etti. 11 milyon 121 bin Somali, 626 bin Sudan, 492 bin Demokratik Kongo Cumhuriyeti ve 401 bin Irak vatandaşları da mülteciler listesinde. Müslümanların katliama uğradığı Myanmar Arakan'da 57 bini askın kişi evlerini terk etti. Raporda, Suriye, Orta Afrika ve Güney Sudan'da yaşanan çatışma-

ların mülteci sayısındaki yükselişe sebep olduğu belirtildi.

TÜRKİYE EV SAHİPLİĞİNDE BEŞİNCİ SIRADA

Mültecilerin sığındığı ülkeler arasında Pakistan, 1,6 milyon kişi ile birinci sırada, İran 857 bin ile ikinci sırada yer alıyor. Listeye göre Lübnan'da 857 bin kayıtlı, Ürdün'de 641 bin, Türkiye ise 609 bin kayıtlı mülteci var. Lübnan nüfusa göre en çok mülteci ağırlayan ülke. Ülkede 15 kısıdın bir mülteci. Gelismekte olan ülkeler, mültecilerin yüzde 86'sını ev sahipliği yapıparken, refah seviyesi yüksek olan ülkeler ise sadece yüzde 14'unu barındırıyor. Avrupa Birliği'nden 28 ülke sadece 30.500 Suriyeliyi ağırlıyor. BM/MYK, Avrupa Birliği dışında iki büyük güç Çin ve Rusya'nın da mülteciler konusunda hiçbir adım atmadıkları

elestrisinde bulundu.

"DÜNYA BU SACHALIGA SON VEREMİYOR"

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği Başkanı Antonio Guterres, BBC kanalına yaptığı açıklamada dünya çapında çatışmaların sayısının gün geçtikçe arttığını, eski çatışmaların ise sanki hiç bitmeyeceği gibi olmadığını söyleyerek "Dünya her geçen gün daha fazla şiddetle doluyor. İnsani yardım kuruluşlarının bununla baş etmek için kapasitesi ve kaynağı yok. Tüm bu krizler çıkarken BM Güvenlik Konseyi'nin fed olubunu görmek, çok da anlamlı bir şey değil. Beni en çok etkileyen şey, insanların acı çekmesi, birçok masum insanın ölümünü görmek, bir üstü masum insanı kaçtıgını hayatlarının tamamen paramparca olduğunu görmek ve dünyanın bu sachelığına son veremediğini görmek." dedi.

“Ne yalan söyleyeyim ben kâğıttan okumaya bayılıyorum. Bir yazıyı, makaleyi ya da romanı elimde tutmayı seviyorum. Cildine dokununca, kapagını inceleyip sayfalarını çevirince keyifleniyorum.”

İlker Birbil

Kağıda serenat

Hale gazetenin yeri başka. Sabahları çayma, kahvehane eşlik ediyor. Aslına bakarsanız, bana eşlik eden o şey tam bir gazete denemez. Daha çok ondan geriye kalanlar. Oğlan spor sayfasını asırıyorum (futbola sardı iyice). Ben daha mutad hale edemedim çok kapaktaki mavî R' harfini kesiyor (barbie). Olsun. Eve dağılmış sayfalarımı birleştirdim her ne ise, ben onu okumaya doyamıyorum.

Raftan rafa

Son zamanlarda bilgisayardan, tablettan ya da telefondan da okuyorum tabii. Hem hangi çağdayız kuzum! Dijital temin okumadan olur mu? Onlarca kitabı, dergiyi ya da gazeteyi cebime koyup yola koyulmak nasıl vazgeçemiyorsunuz?

Gel gör ki kâğıtta kâlımsı alkım, bazen dijitalde ayak uyduramıyor. Bir kere yeni okuduğum dijital kitapları bırakın yazılarımı, işlemleri bile hatırlamıyorum. Oysa elimde evirip çeviresem, masamın üzerinde gülerce göz göze gelsem imkân yok unutmayacağımı biliyorum. Bugün hâlâ bir makaleyi önce katkı okumak istersem önce yazıcından çıktısını alıyorum. Sonra elimde kalem, kenarlarına notlar almak üzerinde çalışıyorum. Tam eski usul yani.

Az önce baktım; bilgisayara yalızca yazı indirimisim. Tümünü okuyamayacağım o kadar belli ki. Fakat ilk tükla hepsinin içinde istediğim kelimeleri arayabilmek gerçekten bulunmaz şey. İnternet desene koca bir kütüphane. Ben daha harfleri yazarken Google bence sayfayı önüme yığıyor. Çılın bir sürat!

Yine mızımlaşacağım ama işte o sırttan bazen hiç hoslanamıyorum. Telaslandırıyor, aceleyle getiriyor ismini. Eskiden bir makalenin fotokopisi ya da bir gazete kütüphanesi kütüphaneye yollanma düşerdim. Dijital ile kıyas

götürmeyecek kadar yavaştı tabii. Fakat kütüphanelerin raflarında bir kitabı ararken çok zaman gözüm diğer raflara kayar, başka kitaplara bakmaya başlarım. Ağır ağır bir sürü şey okur, uzun uzun düşünürdüm. (Ahh düşünmek!)

Yavaşlığın da böyle bir keymiyeti var...

Yetiş bilimi!

Yalnız olmasam gerek. Çünkü bilim insanları benim ki gibi dertlere dave olacak çözümleri aramaya çoktan başlamışlar. Dijital yığından anlam çıkarmak, her insana farklı sonuçlar verebilmeyi ve hatta azıyarak kılma-yı konuşuyorlar. Mesela bir araştırmaya yarıpken sadece konuya en yakın olanları değil, uzakları ilgilendiren yazıları da kullanıyca göstermekten bahsediliyor. Tıpkı raflar arasında gezmek gibi.

İnternette kısıtlı özel arama zaten epeydir yoldaydı. Yani bilgisayarın başına oturan insanın ilgi alanlarına ya da daha önceki araştırmalarına bakarak gösterilecek sonuçlar düzenleniyor. Simdilerde bir de az sonuk göstermekten bahsediliyor. Evet az, çünkü binlerceini onlerine dokünce insanlar kırılıyor. Onun için sonuçların arasından kısa bir liste yapılması öneriliyor. Hatta bu listeyi hiç almaksı oluyorsa birkaç konu da eklensin diyenler var. Bu sayede listeye bakarlardan daha kolay seçim yapacaklarını iddia ediyorlar.

Dijital ile kâğıt, Etop masala-bırlak tavşan ve kaplumbağa gibiler. Radikal bugün kaplumbağayı emekleye sunuyor. Ben de kaplumbağayı omuzlarımda uğrula-yıp, tavşana hoş geldin demeliyim. Ama kütüphanemdeki kitaplarım, masamdaki kâğıt yığılarım sırtım bir cırpıda dönemem. Çok emekleri var bende. Onun için ben de yazıyı onlara ithaf edeyim. Sizimle ekleme bulusunuz.

■ sibir@habercimiv.edu.tr

ANNE OLMAK

Su gibi aziz ol evladım

Bilgisayar bana bakıyor, ben ona, nasıl başlasam, nasıl devam etsem biliyorum. Bu kâğıttan okuduğumuz Radikal'deki son yazım. Benim için nerdeyse

20 yıldır haber kaynağı olmaktadır öte, kızımın her hafta sayfasındaki fotoğraflarına bakıp, bugün ne yazdım, diye sorduğum, son dört yıldır Layih'nun büyümesine tanıklık eden sayfalardan sonra. Artık sadece dijitalde olacağız. Yasadın olsa gerek klasikleri sevyorum. Ama devir bu, dijital ald başını gitti, dirmenim anlamı yok. Yeni Radikal'ın yolu su gibi açık olsun.

İşte tam da bu son cümleyi layihyaya kurulumak için normalde kâğıt etmedim basına özel bir gezeye çıktım. Salı günü Coca-Cola'nın sahili olduğu Damla Su'yun Elazığ Hazar'daki kaynağı ziyaret ettim. Gün boyunca su ve gazeteleri bir birine bağlayan benzetmeler geldi aklıma. Buymun ilke "Döğal su kaynağı" demek, yeri üzerine bir okumadan akan suyun el değmeden sislemesi demekmiş. Radikal'de bir tür "döğal bilgi kaynağı". Gazeta basılmışın, bakılacak hayvıe girmiden kaymadın bulusacak artık okurda.

Hazar Deniz'le tas atımı yakılıktı, denizden 100 metre yükseklikte kaynağı olduğu yerde süper güvenliğini ve aklınızın almayacağı hijyene sahip bir "kasa" görüldü. Ben sanıyordum ki, fotoğraflardaki gibi yemyeşil doğanın ortasında taşların üzerinde sıkıyda sıkıyda su akanca. Öyle de var tabii ama el -ve ayak- değmeden sislemek için değil, pilinçilikler ve fotoğraflar için. Suyu korumak için yarıpabilir bu kasayı. Hiçbir insana, hayvana dair bir şey kasmazın diye. Hazar'daki süper güvenli ve insandan uzak tutma yeni Radikal için geçerli değil tabii. Bizim güvencisi siber, hijyenimiz de içeriğimizden orijinali, tazeliği ve tansızlığındadır.

Salı günü suya ve suyun yolculuğuya, sislemene prosedürleri hakkında bir sürü şey öğrendim. Damla Su'yun Türkiye'de 4 kaynağı var. Elazığ, Bursa, Sapanca ve Köyceğiz. Su, kaynağından çıktığı yerde sisleniyor. Orada bir tesis kurup çevreye zarar vermemekten, süper sistemlerle yalındaki tesise aktarıyorlar. En uzun yalındık Bursa'da, 25 kilometreli Damla su taşıma hatları ve üretim tesisleriyle Türkiye'nin dört bir yanına pet ve cam sisleriyle, damlacaklarıya besliyor. Biz de, cepte, webde, tabletteyiz. İster yalında, ister dağ tepesinde yalında, Paris'te, New York'ta olsun, anında haber, ilet markada da ulaşılabilirlik, sürdürülebilirlik, kalite ve döğalılık hedefleri tutuyor.

Türkiye'de binlerce kaynak var, neden sadece bu 4 dedim Damla cılarına. Aklıcadılar. En başta suyun değeriyle çok önemli. Her suyun kalitesi aynı değil. Sonra dalı geliyor. Türk tüketicisinin damak tadına en uygun kaynağına bulmak için uğraşyorduk. O yüzden de böyle

secciler. Değerler çok kıstı için önemli değil belli ama bir yıldır PH takantı bir olarak benim için keymetli. İnsan vücudunun PH 7-7.5 civarı olmalı. Azında sırık, çokunda peltem başlama gibi bir şey oluyoruz. Damla'nun PH değeri 7.8, ld bu çok "değerli". Radikal'ın PH değeri için herkeke maelum.. Adı, çevreye, insana, haklara saygılı, ahlaklı, döğru ve dürüst habercilik için engeği, damla, denizin dibine de iner, dağda da çıkar, savas ortasında da dalır...

Evdre bir senedir cam damacana su kullanıyoruz. Petter sağlığız olduğu için değil, cam, katagoriler üstü sağlığı ve teniz olduğu için. Damla toplantısında temizliğe de ginelek. Her gün bir birinden içgenc hikayelerini duyduğumuz, su şişesinde benzin ve yağ taşıyan insanların ilkesinde nasıl temizleniyor bunlar, dedim. Her bir damacana 6 dakikalık yıkama ve temizleme isleninden geçiyormus. Durulama, sıcak suyla yıkama, çevre dostu çözümlerle maddelerle temizliği içeren 6 aşamalı bir proses uyguluyor. Temizlikten önce, çok sayıya içergi kokusundan tanyan bir kadya içergi kokusundan. Petrol ürümleri, amonyak, tuzlu, insan ve hayvan idrarı, yağ gibi basilek kokuları önleyen bir grup zararlı "koldayın". Biri bukmurca, o damacana imha ediyor. Özetle, evimize giren Damla damacanasının temizliğinden emin olabilirsiniz. Cam damacana tüketimi Türkiye'de %1 oranında henüz, çok az Radikal'ın içergi cam damacana temizliğinde. Radikal tüketimi, yıla 26 milyar litre su içen Türkiye'nin musluk suyu için %61'inden daha çok. Bide onaylıyormuyortıyın bel bilgi var. Zığdır teselli. İlk kâğıda basıyarak çevreye de koruyuyor.

Damla'nun 4 kaynağı birden, Uluslararası Tat ve Kalite Enstitüsü tarafından yapılan global değerlendiriminde "Üstün Lezzet Ödülü"ne layık görülmüş. Damla'nın 4 kaynağına da bir hafta Cam Lions'da 4 büyük ödül kazandı. Yalızca başka ödül, cabası. Tek benzetmeyeceğim yanı, Damla daha sadece 7 yasında iken, Radikal 20'ine yakın bir teenager. Elazığ kaynağı henüz 1 yasında ama herkeke denere olgun.

Bu yazım özet. Sağlığı su için, çocuklarımızı piyasadald en iyi suyun yeri. Günde en az 2 litre tüketin, çocuklarımızı su içme alışkanlığı kazandırın. Bobrekten kide, vücudun en temel ihtiyacı su.

Bizim kizma gilecek: Radikal'ın okuyamca devam etti, dijitalde nasıl daha da buluyaceğiz, güncleneceğini görün.

Radikal'ın de, çocuklarımızın da, bize sağlığı su veren Damla'nın da yolu su gibi aziz olsun. Kırmızı güzelemler altına barışlar. HES'ler dilip önümüzü kapatmasın.

■ evrim.sumer@damla.com.tr
twitter.com/evrimsuner

O gemi bir gün gelecek

Şimdi editörü olduğum Radikal kültür sanat sayfalarında staja başladığımda Orhan Pamuk henüz Nobel almamıştı. İstanbul Modern, Sabancı Müzesi, Pera Müzesi yoktu, yazarımız Semih Kaplanoğlu Altın Ayı almamıştı. Bunların yaşandığı Türkiye'de kâğıt Radikal'e de yer olmalıydı ama olmadı.

ERKAN AKTUĞ
İSTANBUL
erkan.aktug@radikal.com.tr

İzninizle kişisel sayıklamalar yapmak istiyorum... Tarıfsız kederler içerisindeyim. Sabah serviste gelirken Radikal'ın kâğıt baskısına son verilmesiyle ilgili haberlere göz atıyordum. Al Jazeera Türk'ten eski Radikal'lı Umay Aktas Salman'ın haberinde hatırlatılan Manisa Gençler' davasında işkenceci polislerin beraat etmesiyle ilgili atılan 'Bu cop hepimize' manşetini görünce itiraf etmeliyim, gözlerim doldu. Radikal'ın dijitalde (Radikal Kitap'ın da Hürriyet'le birlikte basılı olarak) devam edecek olması, benim de dijital ekipte yer alacak olmam bir devrim kapıyı açtığını hissettim. Olanın hüznünü biraz hafifletiyor. Ama o kadar, biraz...

Kederli olmam sadece Radikal'ın kâğıt baskısı bittiği için değil, artık yaşadığımız hissettikçe işi belki de Radikal'ın ilk ekibinden kalan son kişiyim. Patronlar haric tabii ki! Kültür sanat bölümüne stajyer muhabir olarak başladığım tarih dün gibi akımda, 2 Eylül 1996 Pazartesi... Gazete henüz çıkmaya başlamamış ama çıkıyormuş gibi prova başkaları yapıyor... Liberal sol bir gazete yapmak için Türkiye'nin en iyi gazetecileri bir araya toplanmış... O zamanlar hayatının baharında geleceğe umutla bakan 24 yaşında bir gençtim, daha ne isterim... Bugün (dün) 20 Haziran 2014 Cuma. Aradan 18 yıl geçmiş, yaş olmuş 42... Gençliğimin en güzel 18 yılı... Stajyer muhabirlikten başla-yıp kâğıt sanatı sefiğine uzanan kişisel bir serüven benimsik. Çok keyifli günler, çok sağlam dost-luklar... Kötü günlerimiz de oldu elbette... Özellikle de atılan/ayrılan arkadaşlarımızı veda ederken...

Abim Orhan Sinan Aktug, o zamanlar Milliyet'te çalışan İsmail Özdemir, Radikal'ın ilk idari müdürü Zerrin Yazıcı ve Radikal'ın ilk kültür sanat şefi Serif Erol'a sonsuz teşekkürler, aracı olup beni Radikal'e buluşturdik-

ları için... Gazeteciliğe bularsan bir daha bırakamazsın derler ya, söz konusu Radikal'se bu daha da zordur. Çünkü burada genelde hep iyi insanlar, iyi gazeteciler çalışır. Birbirinin kuyusunu kazmalar pek yaşanmaz burada. İsimli iyi bil-enlerin isine de karışmaz, herkes işini en iyi şekilde yapmaya çalışır. Kadronun iyice daraldığı su son dönemlerde bile...

Kendinizi uzun uzun överek değiliz ama bu memleketteki kül-tür sanat gazeteciliğinde Radikal Kültür Sanat'ın önemli bir yer tuttuğunu da teslim etmemiz gerektir. Benden önce, usta tizat-rocun Serif Erol, dünya tatlısı Seral Cumali ve 17 yıl birlikte çalıştığım, sıkı kalem erbabı kadim dostum Cem Erçiyev yönetimindeki bu sayfalarda, bir devin yüksek gazetecilik beyazımla dolu Cinar Oskay liderliğindeki Radikal Hayat'ın içinde, her daim iyisi çıkarttı. Bu sayfalarda kültür ve sanatla ilgili her şey yer verdik; güzel haberler, söyleşiler, elestiriler yayımladık, sanatı yüceltmek için elimizden geleni yaptık. Bu serviste birlikte çalışma fırsatı bulduğum Elif Kutlu, Tuna Erdem, Serkan Seymen, Zeynep Ankanlı,

Zarife Öztürk, Sevil Özkan, Sema Uduğ, Derviş Senteğin, Burcu Aktas, Umran Kartal, Oylum Yılmaz, Muhsin Akgün, Uğur Vardan, Serkan Taycan, Necan Baltan, Sehnaz Pak, Gül Altın, Olkan Özyurt, Efnan Atmaca, Tümay Yazıcı, Cigdem Dalay, Erdal Doğan, Ahşen Erdoğan, Duygu Durgun, Mahmut Hamisli, Müge Yazıcı, Müge Akgün, Bahar Cuhadar, Gonul Koca, Ceren Akardaş, Dilay Yalcan, Elif Ekeci, İpek İzci, Alpbugra Bahadır Gültekin, yazılarıyla katkıda bulun-yuzlere yazarm ve stajyerin önünde saygıyla eğilirim... Hepsi de işinin erbabıydı.

Elbette pek çok hatımız da olmuştur. Mesela Necati Cumali yerine Behcet Necatigil fotoğrafı bastığımızda yerin dibine girmis-tik, hâlâ içim sızlar. Affola...

Kederli olmamın bir nedeni de son dönemdeki en yakın çalışma arkadaşlarımız; tандığım en hızlı editör, usta sinema yazarı Senay Aydemir ile sanatın birçok alanın-da rahatlıkla kalem oynatabilecek entelektüel donanuma sahip Erman Ata Ucu'nun ayrılışı olmasın... Zor günlerimiz beni iyi idare ettirir, ne kadar teşekkür etsem az...

Kâğıt Radikal kültür sanatın son dev kadro-suna Erman Ata Ucu, Erkan Aktug ve Senay Aydemir.

Radikal çıkmaya başladığında gösterime giren yerli film sayısı bugünkü gibi 70-80'lerde değil, 10'u geçmiyordu. Yayın aterni de böyle değildi. Orhan Pamuk henüz Nobel almamıştı. Türkiye çağdaş sanatı o büyük sıçramanın henüz esigineydi. Müzayedelede mil-yon liralara resim, heykel satılmı-yordu. Dünya capındaki sergileri Türkiye'ye getiren İstanbul Mo-dern, Sabancı Müzesi, Pera Müzesi yoktu. AKM açıldı ama Devlet ve Sehir Tiyatroları dışında onun sah-nelenen özel tiyatroların sayısı bu-günkü gibi 200 kusura değil, bir elin parmaklarını geçmiyordu. İKSV ve Pozitif bu kadar büyümemisti, her hafta birkaç dünya starı gelip Türkiye'de konser vermiyordu. Mimarlık bu kadar gelişmemisti... Yazarımız Semih Kaplanoğlu Ber-lin'de Altın Ayı, meslek hayatının ilk söyleşisini yaptığım Nuri Bilge Ceylan ise Cannes'da de Altın Palmi-ye almamıştı. Bunların yaşandığı Türkiye'de aslında kâğıt Radikal'e de yer olmalıydı; ama olmadı.

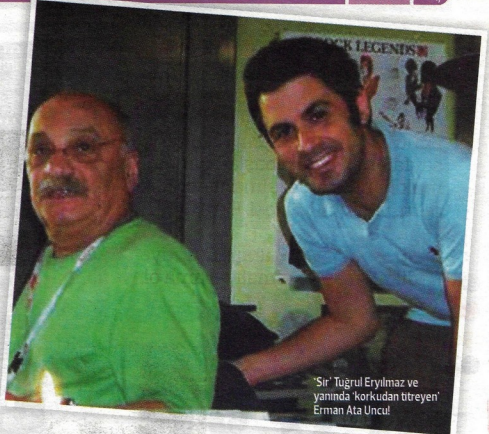
Simdi kâğıt Radikal'den gemi yapılip dijital denize saldik. Bize de 'Leyla ile Mecnun'un İsmail Abi'si gibi o gemiyi de sallamak kaldı: 'O gemi bir gün gelecek' umuduyla...

Korkudan ölmek üzere olan genç

ERMAN ATA UNCÜ

Biraz tipik bir başlangıç olacak ama yıl 2005... Yeni mezun bir genç olarak harıl harıl iş aramaktayım ve belki kadrosuna alınırım diye görüşme yaptığım bir üniversitede bölüm başkanı (ismi tabii ki lazım değil) toy ve utanç halımı görüp "Biz kabuğu sert asistanları hemen dersin ortasına atarız ki çızdıyay bir tavada biraz acısınlar" diyor. Bölüm başkanının bilmediği ya da tahmin etmediği, birkaç ay sonra tam da o çızdıyayan tavanın ortasına Radikal sayesinde düşecek olmanı, Tüğrul Eryılmaz'ın "korkudan ölmek üzere olan bu genç de bizim yeni stajyerimiz" diyerek

tanıttığı Radikal lici ekibiyle bambaska bir mesleğe, gazeteciliğe giriş şansı yakalamam. 'Sir Eryılmaz yönetiminde Nilgün Toptas, Nazan Özcan, Zeynep Aksoy ve Cüneyt Çomoglu'nun yanında 'tufil' bir stajyer olarak başlayan Radikal kariyerim bugün itibarıyla sona eriken aradan seçilip söylenecek bir şeyler bulmak çok zor. Kültür sanatı sefi Erkan Aktug (sadece Radikalın değil, herkesin 'Erkan abisi') pesinden örnek yavrusu gibi dolastığım günlerden, masa arkadaşım Senay Aydemir'in (İgnelemlerine, Elif Ekinci'yle çalışma şansı yakalamam olma, Bahar Çuhadar'ın heyecanına, Nazan Özcan'ın tatlı sertliğine, Cem Erçiyev'in 'sivil haline' ve Dilay Yalçın'ın cool'luğu-

'Sir' Tüğrul Eryılmaz ve yanında korkudan ütreyen Erman Ata Uncü

na... Derviş Sentekin, Burcu Akgas, Elif Ince, Sabriye Bakır...

Radikal'deki herkes ancak kendi başına bir yazıyla anlatılabilecekken her şeyi buraya sığdırmak zor. Bu kadar kişiselliği mazur görmeyiz dileğiyle (zira Eryılmaz'ın ilk

öğrettiklerinden biri, birinci teklif şahış cümlelerin gazetecilikte yerinin olmadıdır) Radikal'e mesleğe atıldığım için ne kadar müteseldirim desem az... Radikal'ın artık kaçık başkısını olmanması da sadece üzücü...

Dökülen timsah gözyaşları mı?

MÜGE AKGÜN
muge.akgun@radikal.com.tr

Gazetemizin kaçat başlıcaşyla ve-dalasma günü. Bir çalışan olarak eskilerden sayılmam, Referans gazetesiyle birleşmesinden sonra katılanlardan. Dört yıllık Radikalı sayılmam ama ilk çıktığı günden beri takip eden en sadık okuyucularından biriyim. Hatta sevgili arkadaşım, Radikal'ın ilk kültür sanat şefi Serif Erol sayesinde kuruluş heyecanını paylaştım, prova baskılarını görmüştüm.

Sonra yıllar boyu hem haberleri sunuşu hem yazarları hem çizirleriyle güne başlariken ilk elime aldığım gazetelerden biri oldu. Piyale Madra ve Ramize Erer sayesinde sıkıntılı bile olsam güne dudaklarımda bir gülümsemeyle başladığımı hala dün gibi hatırlıyorum. Yine bir kutulme sırasında onların gazeteye yolları ayırdığını çok üzülümüş, o boshluğa ara sıra kitaplarını kanştırarak gidermistim.

Kolay kolay yeniliklere adapte olamayan, biraz da tutucu bir olmam nedeniyle Radikal'ın küçük

boyutlu yeni formatına alışmam kolay olmaydı. Hem okuyucu hem de yazar olarak. Sonra kolay okunması tasınıması yanı sıra daha kısa yazma disiplini getirmesi de bir artı oldu benim için ve benimsedim.

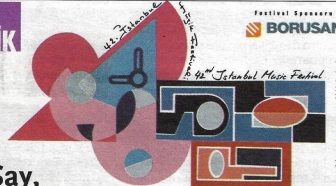
Okuyucular da sevdiiler sanıyorum. Dört yıl boyunca kiminle karışlaşsam hep bunu duyudum. Otobüste, vapurda, ucaatı okunmasının kolaylığı, güvenilir haberciliği, yazarları hep övgü konusuydu.

Ancak nedeni ne olursa olsun atılan ikinci doğusunda yükselen tirajını korumasına yetmedi. Nedenini çok iyi bilemem, belki reklam verenlerin bu boyutu sevmemesi, belki internete çok başarılı olması tirajının düşmesine neden oldu.

"En seveceğim okuduğum gazetesidi, kapanmasına çok üzülüyorum" son birkaç aydır istenmez karışlaştığım her kesten duyduğum bu cümleyi. Eğer sadece bana bunu dillendirenler bile gazeteyi satın alsaydı Radikal'ın kapatılması devam ederdi. Kimse de işinden olmazdı. Şimdi dökülen timsah gözyaşları dersem kaçışkızl etmiş olur muyum bilmiyorum.

Radikal bundan böyle yoluna Türkiye'nin ilk dijital gazetesi olarak eskisinden daha dinamik devam ediyor görmüşek üzere...

IKSV
MÜZİK
1-27 HAZİRAN
2014

**Fazıl Say,
Sait Faik
anısına
bestelediği
yeni eseriyle
festivalde!**

Ölümünün 60. Yılında "Sait Faik":
Fazıl Say ve Arkadaşları
Zorlu Center PSM
26 Haziran Perşembe, 21.00

GÖRÜŞMEK İÇİN
SÖZLEŞMEK İÇİN

musik.iksv.org

Partners of

Ecacabası

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

30

Spor

21 Haziran 2014 Cumartesi

Radikal Spor hep ve daima...

Q 2+1 satılık daire

ARA

Buralar bizden sorulur!

Ev, işyeri, arsa,
aradığınız her türlü emlak
hurriyetemlak.com'da.

hurriyet
emlak.com

UĞUR VARDAN

ugur.vardan@radikal.com.tr

Yine geldik bir hikâyenin sonuna... Aslına bakılırsa hikâye bitmiyor, başka bir hâl alıyor ama biz yeni maceralarda eskindin 'konvanşiyone' biçimleriyle yokuz... Yazdıklarımız, yazılacaklar kâğıtta değil dijital medyanın kendine özgü alanlarında yanıkısı bulacak, mesele bu...

Peki ya geçmiş? Bundan sonraki hayat yürüyüşümüzde peşimizi bırakmayacak onca iz, onca derin hatıra?.. Galiba onlardan bahsetmek zamanı şimdi... Ben Radikal denen o büyük evin, spor denen odasında yaşadım hep... Evet, başta sinema ve siyaset olmak üzere başka disiplinlere de 'tesne' oldum ama mekâna adım attığım 2002'den itibaren yerim yurdum hep orasıydı. Meslek hayatıma 1989'da başlarken çok kısa süre sonra şefim olan **Yiğit Uluğ** ile yıllar sonra yine yollarım kesişmişti.

Büyüyüp serpiştirdiğim yer olan Aktüel'den Radikal'e 'Kültür-sanatçı' kartvitiyle gelirken maceranın sonraki bölümünde 'Spor' başlığını öne çıkaracaktım. Yiğiter, daha sonra bambaşka sulara yelken açtı, **Ayhan Yılmaz** ve **Barış Tüt** tan sonra servis sefiğini üstlenmek bana kaldı. 2004 Haziran'ın sonunda kasayı devraldım ve takvimler artık 2014 Haziran'ını gösteriyor ve 'En uzun

gün' tabir edilen 21 Haziran'da Radikal'in kabuk değiştirerek hayatını sürdürme faaliyeti 'resmiyet' kazanıyor.

Yiğiter, bizim spor basını rittî-ellerimiz için bambaşka yönleri, bambaşka bahşları hedeflemişti. Ben de doğrusu bu mirasa hâle getirmek istemedim ve devraldıklarımla elmden geldikçe daha ilerleye, daha kurumsallasmaya taşımakla kendimi mükellef saydım. Bizim spor servisimizde neredeyse hiç spor kökenli bir basın emekçisi olmadı. Evet, hepimiz zamanında 'amatörce' top tepmiştik (hâlâ da tepiyoruz), hatta simülelerde Radikal Kitap'ta kapıhanlık yapan Derviş Senteğin, bir zamanlar Radikal Spor forması giymişti ve gerçek hayatta da eski bir Malatyaşpor PAF takımı oyuncusu olarak sahalarında ter aktığı da olmuştur.

Kimler geldi kimler geçti!

10 yıl biraz aşan sürede Radikal Spor'da maclara 'Kaptan' olarak çıkanken yanında hep başka disiplinlerden gelmiş, her biri farklı değerlerle yüklü, son derece zeki, yetenekli ve çizginin üstünde gençlerle çalıştım. Ben Conan gibi 'İkel çağların savcısı'ydım, onlar ise post-modern dönemlerin ifade biçimleri. Sadece farklı dönem reflekslerini aynı potada erdirmedik; gecelerimizi, sevinçlerimizi,

Sporda 'Radikal Bakış' son düdüğü çaldı!

Radikal Gazetesi Spor Servisi, Türkiye'deki spor anlayışından ayrı düz kosa yaptı! 'Son dakika'ların, 'Bomba'ların peşinden koşmadı. El verdiğince her spor dalına ilk kelamlik yer ayırdı.

Haberinden köşe yazılarına kadar dilinde 'edebiyat'ın tadını eksik etmemeye çalıştı. Oyunu sevdi, saydı ve korumaya çalıştı. Bugün son düdüğü çalsa da son sözümüz 'Oyuna devam' dır.

Radikal, takvimlerdeki en uzun gün olan bugün kâğıdı kalemi bırakıyor. Bu elinizdeki son gazete. Bundan böyle 'Sanal Radikal' olacak. Bu 'son' vesilesiyle ben de 'Kaptan' sıfatıyla Radikal Spor Servisi'nin ruhunu anlatıp emek verenerlerin esami listesini de vermek istiyorum.

üzüntülerimizi, derterimizi, kederlerimizi, mutluluklarımızı paylaştık. Malum, 'Spor servisi' emanları 'Gecelerin efendileri'dir, herkes gider koca konak onlara kalır! 'Endüstriyel futbol' döneminde her geceyi bir mac kuyan ve eldeki aynı türünü defalarca sömüren sistem, spordan çok futbolu önemseydi ve kitleleri de buna alıstırdığı için spor servislerinin fazla bir seçeneği yok -hoş, o servisler de bu futbola dayalı düzenin parçası olmaktan hep memnundular -, neredeyse her gece gazetede yedi.

Bazılarımız bu maceranın sonuna dek parçası oldu, bazılarımız geleceğini başka denizlerde ve disiplinlerde aradı. Hepsine yaptıkları 'Yol ve kader arkadaşları'na binen teşekkürlerimi sunuyorum. Onlarsız bir Radikal Spor hem vitrinde hem mutfakta sıradan, renksiz, ruhsuz olurdu. Her birinin ayrı bir emeği, hakkı vardı yolculuğumuzda. Hangi birini saysam ki? İlk geldiğimimde Kaan Kural, Ayhan Yılmaz, İlçay Coşkun vardı, Elkan Bucak'ın ve Deriştir Senteğin'in takma

katılmasında ben önyakı oldum, bir anlamda ilk göz ağrımı, sonra Eray Özer'di, Bener Onar'dı, Halil Yazıcıoğlu'ydu, Onur Erdem'di, Mahmut Hamsici'ydi, Fazlı G. Dokan'dı, İbrahim Köçyiğit'i, Burak Kuru'ydu, Onur Salınan'dı, Kenan Başaran'dı, Metin Altınışığı'ydu, Hakan Akar'dı; kadro genişledikçe genişledi.

Staflerimizin emeği ve bizde biraktıkları izler de çok değerliydi benim için... Sayfalarımızı yapanları, fikirlerimizi bir nevi 'Pelikül'e dökenleri de unutmayalım: Bilgin Budun, Taylan Polat, Bilal Kızılay, Sami Sancaklı, Aytekin Yılmaz, Mustafa Arslan ve Ersel Yıldız... Ve gereksiz taramalarından kaçınmış çizgiyerileri yolculuğumuzda

Ah şu 'Romantik tatlısu aydınları'

Tüm bu genç arkadaşlara spora tarafsız, mesafeli, ilikeli, hakkani-

yetli yaklaşılmaya çalıştık, başardık başaramadık ama derdimiz büyüdü. Yazarlarımız Tanıl Bora, Mehmet Demirkol, Erikan Gologlu, Feryal Pere, Ahmet Cigdem, Semih Gülmüş, Hakan Dilek, Cengiz Alpmann, Serra Okumus Onay, Erikan Arseven, Ahmet Celzir, Banu Yüklüvan, Asena Özkan, Alp Can, Zafer Araplırılı, Kıvanç Kocak, Oray Eğin, Bağış Erten, İbrahim Altınay, Metin Üstündağ, Koray Gürtas, Yervadur Danzlik, Sevin Olkay, Caner Elzer, Feridun Düzağaç'la kaleyi hep farklı yerlerden görmeye çalıştık.

Biliyorun bizi sevmeyenler ve 'Romantik tatlısu aydınları' türü ifadelerle aşağılamaya çalışanlar var. Bütün bu sistem içinde kusurumuz buyusa, ona da 'Eyyvallah! Biz bu diende kendimizce hoş bir sada bulamamıza çalıştık ve sanki buna başardık.

'Radikal Spor bakış' diye bir kavramı yerleştirdik. 'Başka bir dünya mümkün'ümüzü gösterdik. Biz böyleydik, böyle kalacağız. Romantik, biraz kırılmalı belki ama her daim kendince doğruları söyle-

yen, hakkının yanında ve hep oyuna sevdalı; bu yüzden de insanı, mesleğini emekçilerini öne çıkaran, onları sevip kollayan...

Ve bu görevi ifa ederken fikirçilerimizin, kendimize özgü başlıklarımızın, metinlerimizin, başlıklarımızın yazılı çizimlerine ve basın aleminin belleğinde yer bulmasına kapı aralayabiliriz... İsmet Berkan vermiş olduğu kez bana 'Hükümet kurma görevi'nin... Erdal Güven'ler, Ali Topuzlar, Hakan Çelenik'ler, o günlerin tanıklarıydı. Sonra Eyüp Can "Yola devam" dedi, bu kez Bülent Mumaylar, Cınar Oskaylar, Sefer Leventler, Muhiittin Danslar, Gökçe Aydıllı'larla devam etti macera... Bir de internet editörümüz Cüneyt Muhareremoglu'nun hakkını veremeyelim, bu servişinde onunla da çok şey paylaştım...

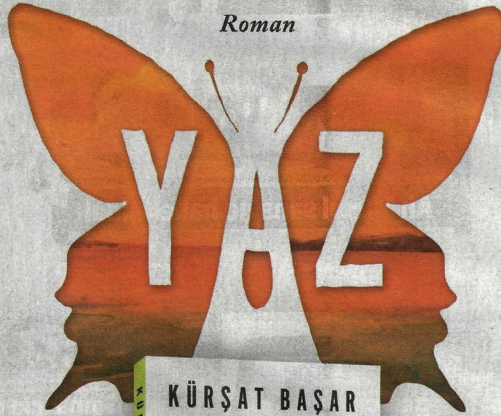
Ve nihayetinde bugündeüzü... Bize ayrılan kâğıdın sonuna geldik... Yolu Radikal Spor'dan geçen herkese sevgilerim ve sonsuz minnet duyularımızla... Hoşcakalın...

11 YIL ARADAN SONRA **YENİ ROMANIYLA**

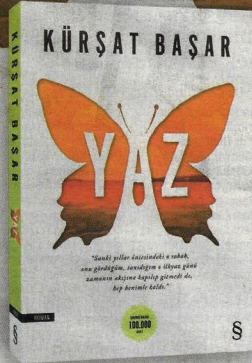
KÜRŞAT BAŞAR

"Onu Gördüm ve Yaz Geldi..."

Roman

*Geçmişle Geleceğe
Bağlayan Sarsıcı
Bir Aşk Hikâyesi...*

EVEREŞT

www.everestyayinlari.com [f/everestyayinlari](https://facebook.com/everestyayinlari) [t/everestkitap](https://twitter.com/everestkitap)

S

Kitap satılan her yerde!